

Glasiło Občine Kanal ob Soči, letnik XI, številka 39, september 2013

V SREDIŠČU: Pisatelj Boris Pahor na Kogojevih dnevih 4, 5

VRTEC&ŠOLA: Kanalska občina ima 46 prvošolcev 12, 13

IZOSTRITEV: Stoletje in pol gasilstva v Kanalu 20, 21

IZ VSEBINE

Boris Pahor: Premalo se cenimo in spoštujemo	4
Pika na i poletni turistični ponudbi	6
Podpisali pismo o nameri za obrtno cono	9
Izjemen osnovnošolec	11
Kanalska občina ima 46 prvošolcev	12
450 podpisov proti sporni obvoznici	14
Odgovor župana na peticijo	15
Živeti brez vodovoda	17
Dragoceno delo za Ročinjce	18
Osemdeset let Pavla Medveščka	19
Stoletje in pol gasilstva v Kanalu	20
Pestro leto za Odporne želve	22
Super tatki s super mentorico	24
Osmi pohod Ročinj Triglav	25
Srečanje po 50. letih	26
Ležalniki leteli po zraku kot kartonske škatle	27
Druženje ob Soči	28
Odrske face	30
Mojčin dotik brezčasnosti	31
Da ne bi pozabili	33
V novo odbojkarsko sezono z novo ekipo	34
Evropska kadetska podprvakinja v šahu	35
Mladi literati	39

Fotografija na naslovnici:
150 let gasilstva v Kanalu
 Foto: Mitja Madon

Boris Pahor, foto: Toni Dugorepec

Uspehov drugega se moramo veseliti

Slovenci smo zelo sposoben narod. To lahko ugotovimo že po tem, kako prevajajo naše knjige. Tega ne govorim zato, ker sem tudi sam pisatelj. Ne pozabimo, da imamo Bartola, ki je preveden v številne jezike, imamo Srečka Kosovela, ki je postal svetovni pesnik, imamo Bevka, ki je pisal o Beneških Slovencih, imamo Kosmača, ki je bil večkrat preveden v francoščino, pa katoliškega pisatelja Rebulo, ki ga je prav tako prevedla ena od pomembnih pariških katoliških založb. In v francoščino so prevedene tudi moje knjige. Knjige slovenskih pisateljev najdete tako na policah francoskih knjižnic, kakor knjigarn.

Sami pa se premalo spoštujemo, premalo verujemo vase, premalo cenimo. In to ne samo pri književnosti, svoje sposobnosti premalo cenimo tudi pri iznajdbah.

To, kar smo sedaj naredili iz Slovenije, je katastrofa. To je pokvarjanje lepega in pridnega človeka. Če bomo tako ravnali, bomo to državo izgubili. In tudi vi morate pomagati pri ozaveščanju, da tako ne gre več. Toliko samozvesti in ponosa moramo imeti. Če smo šli v smrt, da bi dobili pravo mesto v Evropi, ne smemo sedaj po svoji neumnosti, zaradi lastnega egoizma, prosim, vsega izgubiti.

Tudi Primorci so se izkazali kot egoisti in so na takšen ali drugačen način zapravljali milijone. S tem so zapravili tudi vse, kar je bilo imenitno zastavljeno. Pa da bi denar kradli vsaj zato, da bi nekaterim omogočili obstoj, vendar so nam kradli, da so nas pogubili. Enako tudi cerkev, recimo. Računala je na velike dobičke, a je izgubila vse, in celo dolžna je ne vem koliko.

Takšnih bedarij bi se morali vsi zavedati. To govorim kot Tržačan, kot nekdo, ki gleda od zunaj na vas, skuša živeti z vami, a opazuje od zunaj. Večkrat povem, da govorim, kot bi gledal iz jamborovega koša. Tja so vedno poslali mornarja, da je gledal v daljavo, opazoval, kdaj se bo prikazalo kopno. Pri opazovanju iz jamborovega koša se pri svojih sodbah mogoče večkrat tudi zmotim. Res si želim, da bi se pokazalo, da sem se zmotil, rad bi videl, da bi mi rekli: "Boris Pahor, zmotili ste se."

Vendar sem v življenju realist in se redko zmotim. Posebno v primerih, ko se dela takšne neumnosti, ko tako kradejo, kot tu pri vas.

Tisti, ki imate otroke, peljite jih v knjižnico, naj berejo o naši preteklosti. Posebno dekleta. Verjamem, da bodo dekleta, ženske, marsikaj v Evropi predrugačile, da bodo našle neko drugo etiko. Mi Slovenci sedaj potrebujemo prav to - neko drugo etiko, nek drugi način življenja.

Predvsem pa moramo poznati svojo preteklost. In slovenska preteklost ni samo Kranjska. V slovensko usodo spada tudi tisto, kar je zunaj Slovenije. In to mora mladina poznati, prosim. Dvomilijonski narod mora to poznati ...

In če se vprašamo, zakaj ta majhen narod ravna tako slabo, lahko odgovorim, da je to zato, ker vsak pozna, kaj dela sosed, skorajda mu gleda na krožnik, v 'kozico', in je zaviden, če ima velik avto. Če bomo še naprej živeli od zavisti, da bomo zavidali drug drugemu, potem se bomo zagotovo pokopali. Morali bi se veseliti, ko nekdo uspe. Morali bi reči, pogledajte, to je naš ponos.

Bodimo z našimi ljudmi v Trstu in z onimi na Koroškem. Bodimo z našo preteklostjo v imenu naše prihodnosti, v imenu obstoja naše prihodnosti. Šli smo trdno skozi zgodovino, tako da pomembni zgodovinarji danes rečejo: "Pred Slovenci, kapo dol." Narod je kljub vsem težavam vztrajal v svoji besedi, v svoji kulturi, da je v 20. stoletju prišel v Evropo. Ta narod je vsega spoštovanja vreden.

In tudi ta prireditev (Kogojevi dnevi op. ur.) je dokaz, da imajo tudi majhni kraji svojo kulturo, ki jo lahko ponesemo v katero koli italijansko mesto.

Boris Pahor

(Odlomek iz slavnostnega govora ob odprtju Kogojevih dni v Kanalu, 6. septembra 2013)

Izdajatelj: Občinski svet občine Kanal ob Soči, Trg svobode 23. Zanj: župan Andrej Maffi. Uredniški odbor: Nataša Bucik, Irena Hočevnar Križnič, Petra Paravan, Boštjan Simčič.

Odgovorna urednica: Lea Širok. Kontakt: 041/725 157, lea.sirok@gmail.com, mostkanal@gmail.com. Oblikovalska zasnova in prelom: Vesna Dugorepec.

Naslov uredništva: Glasilo Most, Pionirska 2, Kanal. Tisk: Natisakaj.si/Bo-tisk, Ljubljana. Naklada 2500 izvodov. Glasilo brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v Občini Kanal ob Soči.

Pomoč na domu še bolj približali starostnikom

Dolgo vroče poletje ni odneslo krize. Prav nasprotno. Vprašanje socialne varnosti je zaradi novih napovedanih rezov ponovno v ospredju. V kanalski občini so zaradi demografske slike med najbolj izpostavljenimi starejši.

Lea Širok, foto: Toni Dugorepec

Doma upokoјencev v bližnji prihodnosti ne načrtujete, saj se domovi praznijo tudi zaradi vse večje stiske družin. Prihodki starostnikov postajajo namreč pomemben del družinskih proračunov. Na območju občine je dobro razvita mreža pomoči na domu, pripravljate pa tudi nekaj novosti.

Res je, na območju naše občine imamo dobro razvito mrežo pomoči na domu, ki zaradi novih trendov pri oskrbi starejših postaja vse pomembnejša.

Da bi mrežo še izboljšali in približali uporabnikom, pa tudi zmanjšali nekatere stroške, smo se odločili za nakup dveh manjših terenskih vozil in ustrezne posode za dostavo kosil.

Poleg tega smo z eno zaposlitvijo preko javnih del okrepili število oskrbovalk z dveh na tri.

Razmišljamo tudi o ponudbi novih storitev, recimo, o možnosti prevoza v zdravstveni dom. Nekaj pa bo potrebno narediti tudi glede cen. Zaradi razdrobljenosti terena imamo v naši občini v primerjavi z ostalimi goriškimi občinami najvišje cene oskrbe na domu. Zato bomo v naslednjem proračunu preverili možnosti za dodatno znižanje cen teh storitev. Želimo si, da bi se v pomoč na domu vključili vsi, ki jo potrebujejo.

Ob tem naj dodam, da smo za to občutljivo področje dela – pomoč na domu je še vedno stigmatizirana – doslej imeli veliko srečo tudi z zaposlenimi. Nobenih pripomb na njihovo delo nimamo, zgolj zadovoljne občane.

V Desklah naj bi v prostorih Kulturnega doma, iz katerih se je izselil najemnik gostinskega lokala, nastal dnevni medgeneracijski center. Kako daleč je ta zamisel?

Prostore za svoje dejavnosti občasno že uporabljajo člani društev iz Deskel in Kanala, ob prireditvah v domu pa jih uporabljata tudi občina in krajevna skupnost. Urnike in uporabo prostora koordinira upravitelj Kulturnega doma Aleksander Žnidarčič. Seveda pa so to zgolj zametki tega, kar smo si v teh prostorih zamislili.

Kdaj pa boste odstranili zasteklitev letnega vrta, ki jo je postavil nekdanji najemnik lokala in je bila predmet številnih razprav o tem, da kazi arhitekturno podobo Kulturnega doma?

Zasteklitev zaenkrat ostaja, saj se je prostor pokazal za uporabnega, ker omogoča druženje po številnih prireditvah v Kulturnem domu (revija pihalnih orkestrrov, revija pevskih zborov).

Korak naprej pa ste v občini naredili glede obrtne cone. Z družbo Salonit Anhovo ste namreč poleti podpisali pismo o nameri za izgradnjo obrtne cone. Pismo smo podpisali, sedaj pa zbiramo konkretne

Zupan Andrej Maffi

predloge glede potreb po velikosti in opremljenosti prostorov za izvajanje obrti. Zato pričakujemo, da se nam bodo obrtniki oglasili, da uskladimo možnosti, potrebe in želje.

Gre za sedem tisoč kvadratnih metrov zemljišča na območju Salonita Anhovo, ki ga je občinska uprava pridobila v last z zamenjavo za druga svoja zemljišča. Ko bo območje tudi uradno v lasti občine, ga bomo ustrezno komunalno opremlili in tako ustvarili pogoje za razvoj obrtništva in malega gospodarstva.

V kakšni finančni kondiciji - če se izrazimo v duhu evropskega košarkarskega prvenstva, ki je potekalo v Sloveniji - pa je kanalska občina na splošno glede uresničevanja načrtovanih investicij?

Denar za vse načrtovane investicije v letu 2013 je zagotovljen. V proračunu za leto 2014 pa pričakujemo upad sredstev. Gospodarske razmere v državi se ne izboljšujejo, vse več je sive ekonomije, premalo pobranih davkov. Poleg tega smo na srečanju s predsednico vlade Alenko Bratušek v Brdih lahko razumeli, da načrtujejo znižanje glavarin za občine. Zato je v tem trenutku težko napovedati investicije v prihodnjih letih, saj še nimamo natančnih podatkov, kako bo s financiranjem občin iz državnega proračuna. Svetla točka pa ostajajo evropska sredstva, saj pričakujemo, da bo naša občina tudi v novi finančni perspektivi 2014-2020 uspešna pri črpanju denarja iz evropskih skladov, kakor je bila do sedaj.

Kako pa v duhu vladnega zategovanja pasu gledate na zamisel o združevanju občin?

Lokalne skupnosti so še vedno največji ponudnik del za obrtnike in podjetja. Samo naša občina je letos za investicije namenila okrog 3 milijone 300 tisoč evrov. Kot samostojna občina smo lahko naredili veliko več, kot če bi ostali del velike novogoriške občine. Občin tudi ne bo preprosto ukinjati, saj so nastajale skozi dolgotrajen proces.

Sicer pa naša občina ni v nevarnosti, da bi jo po sedanjem predlogu ukinili, saj imamo skoraj šest tisoč prebivalcev. Se pa strinjam, da bi lahko oziroma da bi morali združevati različne službe, od medobčinskega redarstva, do davčne, revizijske službe, urejanja prostora ...

Sicer pa si v občinskih upravah želimo, da bi nam država zagotavljala stabilnost, ne pa da vse več bremen prelaga na lokalne skupnosti in jim tako rekoč vsak dan spreminja zakonodajo.

Med pomembnejšimi nalogami lokalnih skupnosti je zagotavljanje kakovostne pitne vode za vse občane. Tudi ob letošnji suši je bilo v kanalski občini kar nekaj težav na tem področju.

Naj povem, da smo letošnje sušno obdobje kar dobro preživeli. Nekaj težav smo zaznali na manjših vodovodih v občini, medtem ko je bil denimo kanalski vodovod celo poletje stabilen. Občani so se poleti večinoma držali navodil o uporabi pitne vode zgolj v gospodinjstve namene in občinski redar ni imel večjega dela. Sicer pa bo pitna voda vedno bolj dragocena dobrina in dolgoročno rešitev je le njena gospodarna raba.

Z novim šolskim letom smo tudi na uredništvo Mosta dobili vprašanja glede dodatnega subvencioniranja vozovnic za dijake, ki se šolajo v drugih krajih, denimo v Ljubljani ali v Kopru. Kako bo s tem letos?

Subvencioniranje vozovnic ostaja enako, kakor doslej. To pomeni, da bomo mesečne vozovnice še dodatno 40-odstotno subvencionirali iz občinske blagajne. Kljub naši pripravljenosti, pa žal, ne bomo mogli dodatno subvencionirati mesečnih vozovnic za 10 voženj, saj tega ne omogoča obstoječi program za blagajnike prevoznika Avrigo.

Sicer pa je bilo staršem omogočeno, da so do 20. septembra za 150 evrov kupili letno vozovnico za 10 voženj. To pomeni, da se dijak lahko desetkrat na mesec pelje recimo v Maribor in nazaj za 15 evrov. Večji problem od prevoza v šolo, ki je z novim sistemom enotnih vozovnic dostopen vsem dijakom in študentom, pa po moje predstavlja zakonodaja, ki je ukinila štipendije mladoletnim dijakom in so tako stoodstotno odvisni od svojih staršev.

Boris Pahor na Kogojevih dnevih:

Letošnje odprtje festivala Kogojevi dnevi je počastil pisatelj Boris Pahor, ki je letos dopolnil knjige Tatjana Rojc. V slavnostnem govoru se je pisatelj osredotočil na njegovo mesto Trst,

Petra Paravan, foto: Toni Dugorepec

„Fašizem je segel v našo eksistenco. Če človeku vzameš jezik, ga razdediniš, ne obstaja več.“

Predsednik organizacijskega odbora festivala, **Ciril Zlobec**, je pisatelja predstavil kot pisatelja ne le enega, pač pa dveh stoletij, ki je v tem času izkusil obilo trpljenja: »Večje kot je bilo trpljenje, močnejša je bila njegova želja, hotenje po preživetju, osmisilitvi. Kot vedno pravi, gonilna sila takih razmer je ljubezen.« Strnil je njegovo temeljno sporočilo kot opomin obupnega klica Slovencev k spravi.

Sledila je predstavitev knjige in pogovor. **Tatjana Rojc** je najprej izpostavila, da »Pahorja ne

moremo in ne smemo upoštevati kot indikatorja slovenske politične misli, pač pa nasprotno, razumeti moramo, da je njegovo izhodišče najprej beseda, ki jo pisatelj doživlja kot rešitev iz strahu pred na videz zapečateni prihodnostjo, ki je prerasla v individualni in kolektivni roman.« Iztočnica pogovora je bil datum, saj so prav na ta dan, 6. september 1930, padle prve žrtve fašizma, bazoviški junaki.

Prvo vprašanje pisatelju je bilo zato preprosto, kaj je fašizem in Pahor se je navezal na

najpomembnejšo stvar, jezik, kajti najprej je bila »odvzeta beseda, sredstvo, s katerim se lahko približaš drugemu. Fašizem je segel v našo eksistenco, če človeku vzameš jezik, ga razdediniš, ne obstaja več. Ne da bi mu dal nagobčnik, pač pa mu odrežeš jezik.« Pahor je osrednja osebnost evropske kulture, ki si prizadeva za priznanje slovenskega jezika in književnosti. Velja za najbolj prevajanega slovenskega avtorja, njegova dela so prevedena v francoščino, srbohrvaščino, madžarščino, angleščino, španščino, italijanščino, katalonščino, finščino in esperanto. Na prvem mestu med prevodi je Nekropola, roman o pisateljevem življenju v taborišču Natzeiler-Struthof in hkrati upor proti nacizmu, ki pa ne zajema zgodbe judovskega holokavsta. »Gre za zgodovinsko pomembno odločitev, na tak način prihaja do priznanja taborišč, kjer so umirali opozicionalci nacizmu iz kakih 20 in več držav, od Rusov in Poljakov do Slovencev, Francozov, Belgijcev, Holancev, Norvežanov. Dachau, Buchenwald, Dora-Mittelbau, Bergen-Belsen in nešteto podružnic ne spadajo v sklop holokavsta, kar sem v spisih in nastopih večkrat podčrtil.« Še enkrat je nato izpostavil, da so bila taborišča v Franciji, Italiji, Avstriji, Nemčiji in drugod, Vernichtungslager, taborišča za uničenje, namenjena političnim deportirancem, ki so delovali proti nacizmu in niso imela nič opraviti z usodo Judov. Da pa žal tega ljudje po svetu ne vedo, saj je vse skupaj prerasla usoda Judov. Rojčeva je dejala, da Pahor »s svojim delom in življenjem odgovarja na Kulturpessimismus, ki ga definira Camus in se mu upre. Kljub temu da je kuga totalitarizma obremenila usodo skupnosti, nase ni prevzel občutka človekove nemoči.

Pahorjev govor so poslušali tudi člani organizacijskega odbora Kogojevih dni, podžupan Ivan Humar in župan Andrej Maffi

Pisatelja so številni prosili za avtogram v knjigo "Tako sem živel"

premalo se cenimo in spoštujemo

sto let. Predstavitev knjige Tako sem živel in pogovor z njim je vodila profesorica in avtorica ki je tudi rojstni kraj Marija Kogoja.

S svojim uporom besede je verjel v moč posameznika.« Nato je pogovor nanese na problem identitete, narodnosti. Narodna pripadnost ni politično, pač pa etično vprašanje, je poudarila Rojčeva. Pahor je temu seveda pritrdil: "Italijanska država ima osebne izkaznice na katerih piše 'italijansko državljanstvo', ne pa narodnost." Pahor je namreč zagovornik nacionalnosti kot primarne socialne identitete.

Sledilo je slavnostno odprtje festivala z nagovorom župana **Andreja Maffija**, ki je dejal, da se za Kogojeve dneve ni treba bati, saj so biser, posebnost, ki svoje poslanstvo še vedno nosijo, tako kot pred 34 leti, ostajajo čuvaj kulture na meji. V slavnostnem nagovoru je Boris Pahor pripovedoval o svojem mestu, »ki je nekoč bilo srečno mesto, z lepo preteklostjo in žalostnim nadaljevanjem brez preteklosti in prihodnosti.« Pravi, da je Trst naše mesto, ker so ga naši ljudje gradili iz kraškega kamna. Je mesto slovenske kulture, odprtosti slovenske kulture, liberalne kulture. Mesto umetnosti s stičiščem v Narodnem domu, ki je bil gledališče, knjižnica, predavalnica, tiskarna nasproti hotela, kavarne. Kulturni center. Trst je bil eno izmed glavnih slovenskih mest, saj je bilo več Slovencev v Trstu kot v Ljubljani. Trst je odprt svetu, zato ima stik z ljudmi drugih narodnosti. Mesto stisnjeno pod steno, kamor se hodi Ljubljanci učiti plezanja. Poudaril je, da bi mladina morala poznati zgodovino mesta, ki je posebnost po 2. svetovni vojni s Svobodnim tržaškim ozemljem in razdelitvijo na cono A in B. A na žalost zgodovine Trsta mladina ne pozna.

»Svoje otroke pošljite v knjižnico, naj berejo o naši preteklosti, posebno dekleta. Verjamem da bodo dekleta, žene marsikaj predručile, da bodo našle drugo moralko, drugo etiko. Predvsem pa poznati slovensko preteklost, slovensko, ne le krajnsko, pač pa tudi kar je zunaj Slovenije, mladina mora to poznati.«

Pahor nikakor ni mogel mimo trenutnih razmer. »Kar se dogaja v Sloveniji je katastrofa, pokvarjanje lepega in pridnega človeka v nekaj, kar ni vredno, da se reče država. Če bomo tako ravnali naprej, bomo izgubili to državo. Vi sami morate pomagati pri tej zavesti, da se tako ne more naprej. Je treba imeti toliko samozavesti, ponosa! Če smo šli v smrt, da dobimo pravo mesto v Evropi, ne smemo po svoji neumnosti, egoizmu to izgubiti. Če bomo zavidni, se bomo pokopali. Morali bi se veseliti, ko nekdo uspe. To je naš ponos. Premalo se spoštujemo, premalo se cenimo, koliko smo sposobni. Verujemo vase! Kapo dol pred Slovenci, obkroženi z grabežljivimi sosedi. Vztrajali smo v besedi, kulturi, da smo prišli v Evropo, ta narod je vsega spoštovanja vreden!«

Boris Pahor pozval k večjemu samospoštovanju in k novi etiki

Po dolgem aplavzu je sledila predstavitev slikarja **Božidarja Teda Kramolca**, slovensko kanadskega umetnika, katerega mati je bila iz Tolmina, oče pa je bil muzikolog **Luka Kramolc**, ustanovitelj pevskega zbora »Šentanelški pavri«, ki je na slavnostnem odprtju tudi nastopil. Umetnostna zgodovinarica **Tatjana Pregl Kobe** je poudarila, da se zgodbi Pahorja in Kramolca stekata v podobnost. Tudi slikar je živel v dveh

stoletjih, bil je zaprt v Gonarsu, nato je zbežal na avstrijsko Koroško, od tam pa v Kanado. Le tri dni pred odprtjem razstave je v 92. letu starosti preminil, pa vendar je vedel za razstavo in se je veselil. Tudi koncert v cerki sv. Marije Vnebovzete je bil posvečen stoletnici pisatelja Borisa Pahorja. Dirigent **Anton Nanut** je vodil orkester iz Padove in Veneta (Orchestra di Padova e del Veneto), solistka je bila violinistka **Nadežda Tokareva**.

Maestro Anton Nanut in solistka Nadežda Tokareva na otvoritvenem koncertu Kogojevih dni, ki je bil posvečen stoletnici Borisa Pahorja

Pika na i poletni turistični ponudbi v Kanalu

Klub kanalske mladine je tudi letos postregel s svojo različico turistične ponudbe v Kanalu in jo celo nadgradil. Plaža Kanal verzija 2, ki je bila odprta od začetka julija do konca avgusta, je imela kar nekaj izboljšav, da ne pozabimo na največjo atrakcijo – splav, ki so privabile goste iz naše občine in od drugod.

Boštjan Simčič, foto: KKM

Zabavni vikend s skoki na plaži v Kanalu

Za tiste, ki boste morda obiskali plažo naslednje leto, jo lahko najdete na levem bregu Soče, pod športno dvorano. Lansko prvo plažo so letos še posodobili. Prostora za sončenje in kopanje je bilo dovolj, na robu plaže je bila skakalnica, za skakanje v vodo pa so v klubu izdelali še splav, ki je bil z vrvmi povezan na obeh bregovih reke. Poleg glasbe in ostale ponudbe je kanalski mladež na plaži pripravil še dva dogodka in sicer Zabavni vikend na plaži in S plaže v noč. Skratka, čudovit dan ste lahko preživeli ob družabnih igrah in glasbi. Odziv obiskovalcev je bil izjemen in tako so mladi Kanalci postavili še piko na i poletni turistični ponudbi v Kanalu. Vročico poletnih dni pa smo le dočakali tudi z glasbeno – plesno zabavo

Summer Party, ki je v Kanal privabila kar 2000 željnih dobre pop dance glasbe. Nemirnih nog so plesali do zgodnjih jutranjih ur. Summer party je ena izmed pomembnejših prireditev, ki jo Klub kanalske mladine (KKM) organizira v sredini avgusta. Prva izvedba sega v leto 2010. Letos so oder zibali priznani DJ-ji naše dežele, mladenič **Minless**, ki je kljub svoji mladosti poskrbel za pravo zvočno norijo in tako dokazal, da je potencial, ki ga tovrstna glasbena zvrst še kako potrebuje. Obiskovalce je očaral tudi **Secret Disco** in **ELE7EN**, ki počasi gradijo tudi mednarodno kariero. Na oder je stopil tudi domači publiki znan **Max – Sebastien**, ki že tradicionalno skrbi za sukanje plošč na Summer Partyju. **Chusta B.** iz Deskel pa je zmagal

na DJ Contestu v sklopu Summer Partyja. V KKM so tudi letos s precej prostovoljnega dela poskrbeli za poletno dogajanje v malem kraju ob Soči. Že nekaj mesecev imajo tudi novo spletno stran. Na njej z izdajo E-Kanalčana skrbijo tudi za družbeno kritičnost. Poleg tega najdete še druge zanimive objave, morda vas bo prijetno presenetila in nasmejala tudi rešitev vprašanja o trasi kanalske obvoznice. O samem delovanju KKM luba in o uspešnem zaključku poletja smo se pogovarjali s podpredsednikom kluba **Matijo Dugarjem**.

Zaživela je lično izdelana nova spletna stran kluba. Od kdaj ste na spletu v tej podobi?

Prenovljena stran je zaživela v aprilu lani. Stare zgodbe nismo zaključili, ampak jo nadaljujemo in smo jo nadgradili. Na naši strani lahko najdete povzetke in napovednike dogodkov in članke E-Kanalčana. Za tiskano verzijo na žalost ni dovolj sredstev in tudi časa za pripravo in oblikovanje ni. Mogoče bo tega dovolj kdaj v prihodnosti. Na naši spletni strani bomo vedno kritični do drugih in do sebe.

Letos kanalska mladina ni prizanašala z zanimivimi dogodki. Kaj vse ste ponujali?

Poleg plaže in Summer Partyja, ki je bil najpomembnejši in tudi najboljši Summer Party vseh štirih let in drugih dogodkov, smo Kanalu pričarali eno lepo poletje. Kanal si takšne dogodke nedvomno zasluži in ljudje so jih lepo sprejeli. Odziv je bil letos neverjeten. Med letom smo organizirali še različne športne dogodke kot so tri na tri, turnir v namiznem tenisu, prirejali različna potopisna predavanja, organizirali različne delavnice, ki jih bomo pripravljali tudi v prihodnosti. Pred kratkim smo člani kluba organizirali obisk tovarne Salonit Anhovo. Tega obiska smo se tudi sami udeležili in si ogledali proizvodnjo cementa. Bilo je kar zanimivo in poučno. Upamo, da bo takšnih ekskurzij še več . . . skratka za vsakega se nekaj najde.

Četrti Summer Party je v Kanal letos privabil več kot 2000 udeležencev
Foto: Klemen Batagelj

Če se ustaviva pri kanalski plaži. Zakaj je bila letos takšen uspeh?

Plaža ima v Kanalu dodano vrednost. Soča se v poletnih mesecih ogreje do 22°C. Mi smo temu dodali še svojo ponudbo. Na plaži so potekali različni zabavni vikendi. Organizirali smo celo svojo inačico skokov z mosta, ki so bili namenjeni bolj zabavi kot resni stvari. Kopalce je ves dan zabaval DJ-ej, gostili smo celo barmana, ki je mešal koktajle. Na začetku nismo pričakovali, da bo plaža tako uspešna, ampak zaključilo se je fenomenalno. Glas o plaži je segel do ljudi izven občine in še bolje onkraj meje. Vsekakor pa pričakujte plažo tudi v poletju 2014.

Kakšen zalogaj je bil organizacija?

V organizacijo smo vložili ogromno prostovoljnega dela in energije. Pomagali smo nam tudi različni pokrovitelji in sponzorji, večji finančni del pa je vložil klub. Upamo, da nam bo pri tem projektu pomagala

tudi lokalna skupnost, saj gre po mojem mnenju za največji projekt, povezan s turizmom v Kanalu, ki ga ni organizirala javna institucija.

Četrti Summer Party je v Kanal letos privabil več kot 2000 udeležencev. Kako bi opisal tako velik dogodek za takšen kraj?

Ja, Summer Party je res svojevrsten dogodek, ki jih je malo celo v Sloveniji. Zvrst glasbe, ki smo jo predstavili, se vrti predvsem v klubih. Na odprtem je malo takšnih eventov s plesno glasbo. Odziv je bil fantastičen. Ljudje vseh generacij so ga v kraju sprejeli. Letošnji Summer Party je samo vmesna točka do naslednjega, saj že razmišljamo, da bi povabili tudi tuje DJ-je. Dogodek bomo postavili stopnico višje, da bo še bolj prepoznaven. S tem bo tudi Kanal pridobil na prepoznavnosti. Člani KKM in ostali so vanj vložili ogromno prostovoljnega dela. Sicer pa smo ga pripravljali od marca, še pred samim dogodkom, pa

smo že v organizaciji projekta Summer Party 2014. Rad bi se zahvalil vsem, ki so svoj prosti čas namenili organizaciji dogodka in vsem, ki so ga finančno podprli. Zahvala pa gre tudi obiskovalcem, ki so ta event sprejeli.

Kaj lahko še ponudite? Ste očitno na pravi poti. Pravijo, da se je težko povzpeti na vrh piramide, še bolj težko pa je tam ostati.

Glede organizacije zabavnih dogodkov smo tako rekoč sami. Verjamem pa, da je prostor še za koga drugega, ampak mi bomo ta prostor čim bolj zapolnili s še več različne ponudbe in dogajanja. Prostora je ogromno in lahko nudi brezmejno zabavo.

Vsekakor vabljeni, da obiščete spletno stran KKM-ja ali njihov facebook profil. V tem primeru rek, da slika pove več kot sto besed, še kako drži. Tu boste lahko res začutili, kakšno je bilo dogajanje čez poletje v Kanalu.

Skoki še vedno navdušujejo

Našo prireditev smo tudi letos začeli s koncertom dalmatinske klope Bonaca. V petek zvečer je bila Kontrada nabito polna ljubiteljev dalmatinske glasbe.

Vanja Cotič, predsednica Turističnega društva Kanal, foto: Arhiv TD Kanal

Letos so se skakalci pognali v globino reke Soče že dvaindvajsetič. Kanal je oživel že ob osmi uri zjutraj, ko smo si lahko na tržnici ogledali raznovrstne pridelke in izdelke. Stojnice so bile bogato obložene in veselje je bilo pogledati enkratne izdelke iz svile in keramike, ob nekaterih pa so se pocedile sline. Kmalu pa smo lahko občudovali kar 28 starodobnih vozil in 9 motorjev. Dogajanje na tržnici je pritegnilo ogromno ljudi.

Istočasno sta na skalah vodila delavnice za skoke s skakalnice **Jernej Klinar** in **Aleš Karničnik**. Letos lahko rečemo, da se je končno povečalo zanimanje, saj se je delavnic udeležilo kar 10 mladincev. Tudi naslednje leto jih bomo organizirali, saj si želimo, da bi tudi domačini skakali z mostu.

Dogajanje se je prevesilo v popoldan in pričeli smo z

zbiranjem prijav za skoke. Za cerkvijo so si obiskovalci z zanimanjem ogledali ponudbo. Ugotovili smo, da so bili zadovoljni tako ponudniki, kot tudi obiskovalci. Kmalu je napočil najbolj adrenalinski del prireditve. Najprej nas je preletel **Benjamin Ličer** z akrobatskim letalom, nato pa so se za ogrevanje pomerili mladinci v skokih s skakalnice v 2 kategorijah: do 10 let in od 11 do 17 let. V prvi je zmagal **Julijan Bratina**, v drugi pa **Kevin Masten**. Med skoki se nam je z modelom akrobatskega letala predstavil **Nik Oblak**. Skoki z mostu pa so se odvijali v 3 kategorijah. Na noge je najbolje skočil najmlajši udeleženec, 14 letni **Jernej Rus**, iz Kamnika pod Krimom, druga pa je bila ženska predstavnik **Diana Rupnik**. V lastovki je slavil **Jan Vončina** iz Spodnje Idrije, drugi je bil najstarejši tekmovalac **Pino Auber** iz Trsta, tretji pa **Borko Miladinović** iz Srbije. Najbolj zanimiva pa je serija figurativnih skokov, kjer je zmago odnesel zopet Jan Vončina, drugi je bil Borko Miladinović in tretji Aleš Karničnik iz Maribora. Letos je bilo kar 16 tekmovalcev, od tega 2 ženski. Med skakalci pa so bili poleg Slovencev še Srb, Italijan in 2 Kanadčana.

Skakalci so bili letos tudi iz Srbije, Italije in Kanade.

Miss Soča 2013 je postala Stephanie Bortolussi

Dogajanje se je preselilo na igrišče pri OŠ Kanal. Predstavile so se nam članice Športnega twirling kluba Deskle, še enkrat Nik Oblak, podelili smo priznanja in pokale, se zavrteli ob igranju domačega ansambla 7 Šrit in ponovno izbirali Miss Soče. Letos je ta laskavi naziv dobila Italijanka **Stephanie Bortolussi**, prva spremljevalka je bila **Giulia Bregant** (Italija) in druga spremljevalka **Metka Čibej** iz Vipave.

Ocenjujemo, da si je tudi letos ogledalo skoke več kot 3000 ljudi in tudi igrišče je bilo polno plesalcev in gledalcev. Upamo, da smo zadostili pričakovanjem tako gledalcev, kot tudi skakalcev.

Mušje dirke zaznamovali vročina in košarka

V organizaciji Športno kulturno turističnega društva Levpa so na prvo nedeljo v avgustu pripravili že enajste Mušje dirke.

Urška Testen, foto: Mitja Berlot

Dirka za veliki Grand prix Levpa 2013

Prvo dirko so v Levpi organizirali že leta 1978. Ideja je izšla iz želje po pripravi zanimive in zabavne prireditve, ki so jo povezali z dejstvom, da so v teh krajih že od nekdaj kot pomoč na kmetiji uporabljali tudi osle. Po več kot dveh desetletjih premora so dirke v novem tisočletju ponovno obudili.

“Po pravilih bi morali našo prireditev pripraviti v nedeljo po Mariji Snežni, a usklajevanje z nastopajočimi nas je letos stalo prireditve teden

prej,” je povedal predsednik društva **Aleksander Štrukelj** in dodal, da je bilo zaradi velike vročine na ta dan manj obiskovalcev kot prejšnja leta. Kljub temu je prireditev uspela v vseh pogledih, saj se je levpski Grand prix na Goriškem že dobro prijel. Tudi letos je bilo poskrbljeno za pester izbor nastopajočih. Otvoritveni nastop sta opravila harmonikaša **Rok in Boštjan**, sledila je uvodna predstavitev predsednika društva z oslom, vpreženima v starinsko karamato, ki jo je

za vsakdanja opravila z osli uporabljal že njegov nono. Z vprego se je nato pred gledalce popeljal še **Jože Koradin** iz Ravnice, nadaljevali pa so s kvalifikacijsko mušjo dirko, v kateri je sodelovalo devet oslov z dvanajstimi tekmovalci. Vmes sta za pravo atrakcijo poskrbela letalska zanesenjaka **Nik Oblak** iz Lok in **Tomaž Bavdaž** iz Deskel, glasbeni del pa je prispeval raper **Tomos** iz Plav. Mušja dirka za finale, ki je sledila, je prinesla zmago tekmovalcu iz Vipavske doline.

Kot se za pravo dirko spodobi, je svojo navijaško predstavo pripravila domačinka **Petra Skrt**, v duhu letošnjega leta pa so nadaljevali s košarkarsko tekmo z osli, v kateri je med desetimi ekipami zmagala domača Levpa. Večerni del praznovanja se je s prireditvenega prostora v Bizjakih preselil v Športni park v Levpi, kjer se je število obiskovalcev še podvojilo. Veliko zanimanje je požela tombola s privlačnimi dobitki, ne gre zanemariti dobrot, ki so jih pripravile članice aktiva kmečkih žena ter pridni kuharji domače jote, frotalje, žgancev z ocvirki in kislim mlekom. Za pravo vzdušje za ples in zabavo pa je poskrbela skupina Akordi. Predsednik društva se je ob tej priložnosti zahvalil sodelavcem, članom društva, ki so pomagali pri pripravi prireditve. “Pri urejanju prostora in na dan prireditve je sodelovalo okrog 60 članov.

S tako delavno ekipo bomo tudi v prihodnjem letu še pripravili katero od prireditev, ena prvih bo pohod Kje so tiste stezice v maju,” je zaključil.

Letos več turistov

Letos beležimo več turistov kot lani, največ tudi letos v mesecu avgustu.

Nika Testen, TIC Kanal

Letos je Turistično informacijski center Kanal do septembra 2013 obiskalo 1602 turistov, ki prihajajo predvsem iz Nemčije, Avstrije, Anglije, Italije in Francije. Veliko je tudi domačih turistov. Turisti povprašujejo največ po zemljevidih kolesarskih in pohodniških poti – aktivnosti v občini, gostinski ponudbi, ogledih znamenitosti v občini. Turisti iščejo možnosti za aktivni turizem, zato bi bilo potrebno ponuditi turistom več možnosti za vodne aktivnosti – na primer izposajo kanujev, čolnov, ribolov ter kolesarjenje, pohodništvo v občini. Povečuje se povpraševanje turistov po kvalitetnejši gostinski ponudbi v Kanalu.

V turističnih nastanitvenih objektih v občini je bilo do septembra 2013 zabeleženih 862 nočitev. Podatki so pridobljeni s strani ponudnikov nastanitvenih zmogljivosti v občini. Sicer pa v oktobru 2013 pričnemo z urejanjem zgodovinske poti ter zgodovinske dediščine na območju Prižnice in Vodice v okviru čezmejnega projekta “Pot miru – Via di Pace”, program Slovenija – Italija 2007-2013. V jesenskem času bomo pričeli tudi z izvajanjem projekta “Podjetništvo na podeželju”, LAS za razvoj. S tem projektom želimo mladim in starejšim, ki se želijo podati na samostojno pot, pomagati pri pridobivanju podjetniških znanj in s

tem povečati možnosti za samozaposlovanje na podeželju. Projekt je sofinancira Evropski sklad za razvoj podeželja. V okviru projekta “Rural”, program Slovenija – Italija 2007-2013 bomo organizirali tržnico na prireditvi Praznik kostanja v Ligu in predstavili raziskavo starih jedi na območju občin Kanal ob Soči in Prepotto na italijanski strani. Aktivno sodelujemo z domačimi ponudniki in jih motiviramo pri trženju lokalnih produktov (sodelovanje na sejmi, motivacijske delavnice, svetovanja, oblikovanje spremljevalnega programa na tržnici Kanal za jesen in zimo 2013).

Podpisali pismo o nameri za obrtno cono

Na pobudo župana Občine Kanal ob Soči Andreja Maffija in uprave delniške družbe Salonit Anhovo je bilo v ponedeljek, 17. junija, organizirano delovno srečanje občinskih svetnikov in predsednikov krajevnih skupnosti s predstavniki družbe Salonit Anhovo.

Tekst in foto: Salonit Anhovo

Skupni sestanki Občine Kanal in družbe Salonit Anhovo so že postali ena izmed dobrih praks, s katero družba Salonit Anhovo in lokalna skupnost izmenjujeta mnenja in utrjujejo odprte medsebojne odnose.

Predsednik uprave Salonita Anhovo **Dragan Marinič** ter župan **Andrej Maffi** sta uvodoma predstavila aktualno situacijo, poslovanje podjetja in nakazala smeri, ki bodo tudi v bodoče predmet skupnih srečanj. Uprava Salonita Anhovo je predstavnikom lokalne skupnosti prikazala nezavidljivo situacijo, v kateri je slovensko gospodarstvo in s tem tudi Salonit Anhovo ter rezultate poslovanja v začetku leta. Uprava si je v teh zaostrenih pogojih kot glavne cilje zadala okrepitev prodajnih aktivnosti in obvladovanje stroškov na vseh področjih. Tehnični direktor **Ivan Vidič** je predstavil področje tehnoloških posodobitev, ki prispevajo tudi k zmanjševanju vplivov na okolje. V Salonitu se zavedamo pomembnosti takšnih investicij, vendar so trenutno planirane le tiste, ki imajo najvišjo prioriteto, ostale pa bodo morale

počakati na boljše čase.

Predstavljene so bile tudi novosti na področju ekologije, poročilo o modeliranju emisij snovi v zrak ter rezultati izvedenih meritev elementov v zemljinah.

Ob tej priložnosti je bilo podpisano pismo o nameri za vzpostavitev v občini zelo potrebne obrtne cone, za katero je Salonit Anhovo občini ponudil na razpolago ustrezna zemljišča v neposredni bližini obstoječega industrijskega kompleksa.

Podpis pisma o nameri za vzpostavitev obrtne cone. Podpis pisma o nameri (z leve: član uprave Salonit Anhovo dr. Tomaž Vidič).

Sadje s cesarjevega vrta - obudimo sadjarstvo

V sklopu projekta Study Circles (kar v prevodu pomeni »študijski krožki«) se je na območju Levpe maja začel čezmejni študijski krožek z naslovom »Sadje cesarjevega vrta – obudimo sadjarstvo«.

Tekst in foto: Mateja Pelikan, mentorica študijskega krožka

Tradicija sadjarstva je na širšem Goriškem območju zelo dolga. V času Avstro-Ogrske monarhije je bilo sadje z območja Levpe ter bližnjih krajev zelo cenjeno, tako da so ga z vlakom vozili v večja evropska mesta kot so Dunaj, Praga, Budimpešta... Naše aktivnosti so se začele s pobudo lokalnih prebivalcev, ki želijo to skoraj pozabljeno tradicijo ponovno obuditi. Kot mentorica in koordinatorka sem z veseljem in radovednostjo prisluhnila njihovim predlogom. Zbrati udeležence ni bila težava, saj nas je bilo na prvem srečanju preko dvajset. A ker je metoda dela v študijskem krožku drugačna kot v običajnih tečajih, saj zahteva, da so udeleženci aktivni ter sodelujejo pri nastajanju krožka, nas je ostalo nekaj več kot deset. Ker je to čezmejni krožek, je nekaj udeležencev tudi iz bližnjih krajev čez mejo. Julija so nas obiskali člani društva »Prijatelji Krminske gore« (»Amici del Monte Quarin«) iz Krmina, ki so si z navdušenjem ogledali sadovnjak ter radovedno spraševali o naših aktivnostih. Poslovili smo se z obljubo, da se bomo še srečali. Med našimi cilji je med drugim tudi zbiranje podatkov o starih sadnih drevesih na lokalnem območju. V prihodnje bi s pomočjo

strokovnjakov ta popisana drevesa pregledali in poskusili ohraniti. Poleg tega želimo nadaljevati s pridobivanjem znanja in veščin s področja sadjarstva ter vse to preizkusiti v »Srečkovem sadovnjaku«. In ker je jesen tu, je prav, da se po kratkem poletnem oddihu zopet vrnemo v sadovnjak, pobereмо sadeže in nadaljujemo z aktivnostmi. Več informacij o krožku in projektu lahko preberete na spletni strani www.study-circles.eu.

V sadovnjaku s strokovnjakom Igorjem Košuto o obrezovanju

Priložnost za brezplačno svetovanje

Strokovni sodelavci Kmetijsko gozdarskega zavoda Nova Gorica ponujajo brezplačna individualna svetovanja tistim ponudnikom, ki bi želeli razvijati dopolnilno dejavnost na kmetiji ali neposredno prodajati svoje kmetijske pridelke.

Nataša Bucik Ozebek

Svetovanja so brezplačna tudi za zainteresirane ponudnike z območja občine Kanal ob Soči.

Omogoča jih projekt KROG – vzpodbujanje kmetijstva, rokodelstva in domače obrti ter gastronomije ob Smaragdni poti, zasnovan v okviru lokalne akcijske skupine LAS za razvoj.

Če razmišljate o registraciji dopolnilne dejavnosti na kmetiji ali bi želeli postati ponudnik na tržnici in imate težave, pomisleke ali kakršnakoli vprašanja, se obrnite na svetovalko za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti **Lindo Kogoj** na telefonsko številko 041 720 561 ali na kmetijsko svetovalko **Tanjo Valantič Širok** na telefonsko številko 05 33 51 208.

Tržnica Kanal

**VSako
SOBOTO V
MESECU**

(MED 8. IN 12. URO)

Bogata ponudba izdelkov in pridelkov na tržnici Kanal:

Trdi in mehki siri, skuta, jogurti iz kravjega in ovčjega mleka, mleko, orehi, krompir, ekološko pridelana moka, čaji, med, kis, sezonska zelenjava, jajca, sivka, glinena posoda, glineni okraski in nakit, izdelki iz lesa, izdelki iz tekstila, pletene košare, cvetje, naravna kozmetika, nakit, zelišča, darila...

Spremljevalni program:

28.9.2013 ob 10. uri – PREDSTAVITEV KLEKLJARIC iz Ročinja in Kanala

12.10.2013 ob 10. uri – DELAVNICA IZDELOVANJA ROŽ (izvajalec: TR društvo Globočak)

26.10.2013 ob 10. uri – DELAVNICA "BLIŽA SE NOČ ČAROVNIC" (izvajalec: Varstveno delovni center Nova Gorica)

30.11.2013 ob 10. uri – ADVENTNA DELAVNICA (izvajalec: Ekološka kmetija Seljak)

Dobro
pridelano doma

INFORMACIJE: TIC KANAL, 05 398 12 13

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje
Tržnica deluje v okviru projekta KROG, LAS za razvoj (NIP 2011). Projekt je sofinanciran s strani Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje. Organ upravljanja Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007 – 2013 je Ministrstvo za kmetijstvo in okolje.

LOČUJMO VARUJMO

„Čistoča ulic in urejenost poti do vaših domov je moja skrb.“
Tomaž, 36 let.

„26 družinam sem pomagal pri selitvi v njihovo novo stanovanje.“
Uroš, 31 let.

„Vaše zadovoljstvo je glavno merilo uspeha naše ekipe.“
Andrej, 51 let.

„Z vprašanji, kritikami in predlogi se lahko obrnete name.“
Daniela, 26 let.

„Za redno praznjenje smetnjakov poskrbim jaz. Vi pa poskrbite za redno ločevanje odpadkov.“
Gorazd, 42 let.

„Lahko vam asfaltiram dvorišče ali položim tlakovce, postavim ograjo ali gugalnico za vašega otroka.“
Jani, 29 let.

SKRIBIMO ZA VAS.

Zaposleni na Komunali Nova Gorica d.d. že več kot 60 let skrbimo za varnost in čistočo vašega življenjskega okolja. S celovitimi rešitvami in strokovno podkovano ekipo probleme rešujemo profesionalno, kakovostno, zanesljivo in dolgoročno.

KOMUNALA
Nova Gorica
Van bo pomagala.

Izjemen osnovnošolec

Sedaj že srednješolec Luka Kralj se je od Osnovne šole Kanal poslovil z izjemnimi uspehi. Zbirko petic v njegovem spričevalu v vseh devetih letih kazi namreč zgolj ena štirica. „Pridelal“ jo je v šestem razredu.

Tekst in foto: Nataša Bucik Ozebek

Za vse uspehe na tekmovanjih in pri pouku mu je Občina Kanal ob Soči ob zaključku šole podelila priznanje in knjižno nagrado.

"Najprej je volja. In če je volja, ti tudi v šoli pomagajo z dodatnim poukom in dodatnimi vajami. Zagotovo je pomembno tudi, da si postaviš nek cilj. Moj je bil denimo ta, da bi imel vse ocene zaključene z odličnim uspehom in bi si s tem povečal možnost za pridobitev Zoisove štipendije. Zaradi tega sem želel imeti tudi kakšno zlato priznanje, saj prinaša dodatne točke," pojasni svoj ključ do uspeha. In planiranje, to je pomembno, doda. „Najprej zjutraj šola, nato trening, da sprostiš možgane, nato zopet dve uri časa za šolo," pravi. Uspehi niso prišli sami od sebe, Luka se jih je lotil načrtno. „V osmem razredu je bilo organiziranih veliko več tekmovanj kot prejšnja leta in odločil sem se, da se bom poskušal udeležiti skoraj vseh. Prišel sem do srebrnih priznanj iz računalništva, logike, zgodovine, astronomije in matematike," pripoveduje. V devetem razredu je ubral drugo taktiko in se odločil, da bo šel na manj tekmovanj, a na teh poskušal doseči zlata priznanja. Uspelo mu je več kot odlično, saj je povsem do vrha segel na tekmovanjih iz logike, kemije, zgodovine, računalništva in fizike. „Šel sem še na angleščino in tekmovanje iz sladkorne bolezni, kjer sem bil samo bronast, ter na matematiko, kjer sem prišel do srebrnega priznanja," je skromen Luka. Zaradi uspehov je bil ob koncu leta povabljen na prireditve Zotkini talenti, kjer je Zveza organizacij za tehnično kulturo Slovenije najboljšim mladim upom podelila priznanja. Sam jo je dobil za kemijo in logiko.

„Najbolj me zanima naravoslovje," pove Luka, „Matematika, kemija in tudi fizika so mi všeč, ker se vse dogaja po nekih zakonih. Pri zgodovini in geografiji se moraš vsaj malo naučiti podatke na

pamet in jih nato poskušaš združevati, pri matematiki pa so pravila in skorajda ne moreš zgrešiti," doda. Kljub vsemu je odločitev o tem, kaj si zares želi postati v življenju, pomaknil za nekaj let v prihodnost. Čez pet, deset let se vidi v naravoslovju, rad bi raziskoval, rad bi pomagal z odkrivanjem novih znanj in stvari, ki bi pomagale ljudem. „In poleg tega, če bi se dalo še šport," pristavi. Vpisal se je na novogoriško gimnazijo, odločil se je za športni oddelek.

Luka namreč ni samo izjemen učenec, temveč tudi zagrizen športnik. Pri Odbojškem klubu Salonit Anhydro trenira odbojko in s klubom je že dosegel dva naslova državnih prvakov. Prav tako je bil del šolske odbojarske ekipe. V sedmem in osmem razredu je s šolsko ekipo na tekmovanju ŠKL dosegel dva naslova državnih prvakov, letos pa osvojil drugo mesto. Tudi na tekmah Šolskih športnih tekmovanj so dve leti zapored osvojili naslov državnih prvakov, dobri so bili v odbojki na mivki in državni prvaki v mali odbojki. Če bi se moral odločiti med športom in šolo, bi se najraje odločil kompromisno – za oboje. „Poskušal bom peljati oboje, dokler bo šlo," se posmeje.

Iz šolskih klopi v Kanalu pa bo v življenje ponesel spomin na šolo, na pouk, odmore, na prijatelje, tudi nekatere učitelje. Veseli se prihodnosti, z njo se ne obremenjuje, a mogoče vendarle ne bi hotel odrasti, saj ve, da ga čaka

Luka Kralj

negotova prihodnost z iskanjem službe in reševanjem denarnih težav.

RAČUNOVODSKE STORITVE IN SVETOVANJE

IZID TANJA KOREN S.P.

Plave, Vojkova 2a, 5210 Deskle

Telefon: 031/743-002, 05/3052-009

E-mail: izid-tk@volja.net

Kanalska občina ima 46 prvošolcev

V občini Kanal ob Soči je letos v šolske klopi prvič sedlo 46 prvošolcev, skoraj za razred več kot lani. Kljub temu je skupno število osnovnošolcev v občini glede na lansko leto še nekoliko upadlo.

Nataša Bucik Ozebek

Prvošolčki so se na svoj prvi šolski dan posladkali s torto
Foto: OŠ Deskle

Med večjimi novostmi letošnjega leta so nova imena nekaterih učnih predmetov, v Desklah bodo praznovali 50-letnico, v Kanalu pa si ga bodo nekateri učenci zapomnili tudi po tem, da so pouk obiskovali v gasilskem domu in prostorih društva upokojencev.

Devetnajst prvošolcev Osnovne šole Deskle, 9 deklic in 10 fantov, je na prvi šolski dan zvedavo in z zanimanjem opazovalo veliko šolsko avlo, učitelje, ravnatelja in učence razredne stopnje, ki so jim pripravili pristrčno dobrodošlico.

Po nagovorih in krajšem kulturnem programu so se z učiteljicama Alenko in Tino odpravili v učilnico, ki bo to šolsko leto njihov drugi dom. Prislunili so pravljici, nato pa pokukali še v šolsko jedilnico, kjer jih je čakalo sladko presenečenje.

Prvošolci so tako postali del deskljanske šole, ki jo skupaj z njimi od 1. do 9. razreda obiskuje 145 učencev.

Nanjo se že počasi pripravlja tudi 82 otrok, kolikor jih obiskuje tamkajšnji vrtec. Podobno kot lani na šoli ostaja zaposlenih 18 strokovnih delavk, za predšolske otroke pa v vrtcu skrbi 10 vzgojiteljic in njihovih pomočnic.

Na šoli so že med počitnicami zavihali rokave in zamenjali dotrajana okna, na vzhodnem in južnem traktu so obnovili fasado, uredili so šolski vhod, nekatere stene odeli v sveže barve ter posodobili učilnico za naravoslovje.

V vrtcu so preuredili še zadnji del sanitarij, večjih obnovitvenih del pa se tokrat niso lotevali. Vrtec namreč čaka na obsežnejšo energetska sanacijo, ki se zna zgoditi že v naslednjem letu.

Manj šole v naravi

Nekaj novosti bo tudi v razredih. „Novosti sta predvsem delo po novih učnih načrtih in usmeritev v eksperimentalno delo.

Žal smo morali zaradi prevelikih stroškov za starše zmanjšati število dni pouka zunaj šole. Tako smo teden življenja v naravi predvideli zgolj za 6. in 8. razred, čeprav smo v preteklosti centre šolskih in občinskih dejavnosti obiskovali v skoraj vsakem razredu,“ pripoveduje ravnatelj **Vojko Simčič**.

Dnevo dejavnosti sicer ne bodo izpustili, jih pa bodo zapolnili z vsebinami, ki jih lahko izvedejo v šoli ali bližnji okolici. Ravnatelj se namreč lahko pohvali tudi z novo

gospodinsko učilnico, pa z lepo knjižnico in dobro opremljenimi specialnimi učilnicami. Okrogel jubilej po lanskoletnem v Kanalu letos čaka tudi njih. Šola bo namreč oktobra praznovala 50-letnico šole, na katero se že

pripravljajo. Nasploh pa bodo po besedah ravnatelja celo leto v rdečo nit zavijali vzdrževanje dobrih medosebnih odnosov tako znotraj šole kot tudi v kraju.

V Kanalu in Kalu skupaj 27 prvošolcev

Vesel prvi šolski dan je bil tudi v Kanalu, kjer so sprejeli 22 prvošolcev, in v Kalu nad Kanalom, kjer prvi razred letos obiskuje kar pet fantov.

Kanalsko osnovno šolo letos skupaj obiskuje 237 učencev in 105 vrtčevskih otrok, podružnico v Kalu pa sedem učencev in 14 vrtečkov.

Za predšolske otroke skrbi 16 vzgojiteljic in njihovih pomočnic, v šoli pa je zaposlenih 28 učiteljev, še dva na šolo prihajata poučevati iz Osnovne šole Tolmin, štirje mobilni specialni pedagogi pa na šoli izvajajo posamezne ure dodatne strokovne pomoči otrokom s posebnimi potrebami.

Ravnateljica **Milka Zimic** zna povedati, da v šoli do zadnjega ne vedo, kakšne spremembe jih čakajo v novem šolskem letu.

Tako se je denimo veliko govorilo o neobveznih izbirnih predmetih in prvem tujem jeziku že v 1. razredu. A je nato nov zakon o osnovni šoli uvajanje obeh prestavil v prihodnje šolsko leto.

Novela zakona pa je kljub vsemu prinesla kar nekaj sprememb.

"Doslej opisno ocenjevanje v 3. razredu se spreminja v številčno, dobili smo novo poimenovanje predmetov šport, likovna umetnost, glasbena umetnost ter domovinska in državljanska kultura in etika.

Nacionalno preverjanje znanja je odslej obvezno že v 6. razredu, šole pa že septembra izvemo, kateri bo poleg matematike in slovenščine tretji predmet nacionalnega preverjanja znanja v devetem razredu,“ le nekatere najbolj opazne spremembe našteje Zimičeva.

Prvič v šolo v spremstvu staršev
Foto: OŠ Deskle

Logistično zahtevno leto

Bolj kot te novice so letos vsi skupaj – predšolski otroci v vrtcu, učenci, vzgojiteljice, učitelji, ravnateljica in starši - občutili selitvene spremembe. Zaradi načrtovane obnove vrtca je namreč morala šola poiskati nadomestne prostore za vseh sedem vrtčevskih skupin. „Na prenovo smo se temeljito pripravili. Imeli smo dovolj časa, da smo vse možne variante temeljito analizirali in tehtno preučili. Prepričana sem, da smo za vrtec v okviru možnosti našli res skoraj idealno rešitev, smo pa na račun vrtca tako prostorsko kot izvedbeno reorganizirali šolo,“ pojasni ravnateljica.

Vrtec je svoj začasni dom dobil v štirih šolskih učilnicah razredne stopnje in večnamenski dvorani. Vsem arhitekturnim oviram ni bilo moč kljubovati in se bodo z njimi soočali vse do odprtja novega vrtca (stranišča, transport hrane), zato pa ravnateljica poudarja, da strokovno delo zaradi tega ne bo okrnjeno. „Nasprotno! Glede na to, da so skupine zaradi prostora in 'izrednih razmer' manjše, je to za otroke ugodnejše.

Tudi glede didaktičnih sredstev, učil in učnih pripomočkov ni nihče prikrajšan. Imajo pa otroci celo prednost – so bližje športni dvorani in jo lahko pogosteje koristijo. Tudi zunanjih površin je več; pa dodaten peskovnik in plezalo ter mobilni most. Vidite: naši malčki so v začasnih prostorih na posameznih segmentih celo pridobili,“ pravi Zimičeva.

Šolsko leto si bodo zagotovo zapomnili trije oddelki šolarjev, ki so malčkom odstopili prostor in se preselili v nadomestne učilnice v gasilski dom in

Kanalski prvošolčki si bodo šolo začasno delili z otroki iz vrtca

Foto: OŠ Kanal

prostore društva upokojencev. „Naj se tudi na tem mestu zahvalim obema društvoma, ki sta nam resnično rešili problem prostorske stiske,“ se jima zahvaljuje ravnateljica.

Že tako logistično zahtevnemu letu zato nekoliko grenkega priokusa pušča spodletel razpis iskanja

najugodnejšega izvajalca za obnovo vrtca. Obnova bi se namreč morala pričeti že junija, a je morala občina zaradi pritožbe neizbranega izvajalca razpis ponoviti. Dela se tako še niso začela, kar pomeni vsaj tri mesece daljšo prostorsko, kadrovsko in finančno stisko kanalske osnovne šole in vrtca.

Sambah

Odnosi med nami

**Predavanja & delavnice
na različne teme**

Kje: Dom Valentina Staniča,
Ročinj

Kdaj: vsak ponedeljek ob 18.00

Trajanje: 60 min

Cena: 30€/mesec
(4 predavanja & delavnice)

Teme delavnic

- **September:** Stres
- **Oktober:** Zdrav življenjski slog
- **November:** Služba
- **December:** Družinski odnosi
- **Januar:** Partnerski odnosi
- **Februar:** Vzgoja otrok
- **Marec:** Vzgoja mladostnikov
- **April:** Starševstvo
- **Maj:** Samopodoba

- Teme se lahko prilagaja na željo udeležencev delavnic

*Prijave in
dodatne
informacije:*

info@odnosimednami.si

majagerbec@yahoo.com

M: 041 502 488

www.odnosimednami.si

450 podpisov proti sporni obvoznici

V petek, 19. julija, so predstavniki Civilne iniciative kanalski občinski upravi predali peticijo s 450 podpisi krajanov proti načrtovani obvoznici.

Lea Širok, foto: Toni Dugorepec

Predaja peticije občinski upravi
Foto: Lea Širok

V manj kot mesecu dni so člani Civilne iniciative proti gradnji sporne obvoznice zgolj na območju Kanala zbrali 450 podpisov. Tako velikega odziva niso pričakovali niti sami, a očitno so argumenti, ki jih navajajo v peticiji, prepričali Kanalce. Sedaj pričakujejo, da bo občinska uprava zelo jasno sporočila krajanov tudi upoštevala, je pojasnila predstavnica civilne iniciative **Darja Slapernik**:

"Upam, da jih bodo podpisali streljani - to ni samo pet ljudi - in da bodo odstopili do tega nesprejemljivega posega v prostor." V peticiji med drugim pojasnjujejo, da cesta na izbrani trasi ne bo prava obvoznica, da ne bo izboljšala bivalnih razmer v Kanalu in bo med drugim poslabšala povezanost kraja na obeh bregovih Soče. Kanalski župan **Andrej Maffi** je povedal, da bodo nekatere pripombe morali upoštevati: "Ko bo končano projektiranje, bomo z Direkcijo nedvomno imeli še en sestanek in potem bomo razčistili, ker v teh zahtevah civilne iniciative so tudi stvari, ki enostavno ne držijo, tako da bo treba podpisnikom tudi z naše strani natančno obrazložiti, kaj so podpisali."

Predstavniki civilne iniciative so zahtevali tudi vpogled v dokumentacijo o pripravi projekta in pozivajo k preverjanju zakonitosti postopkov umeščanja trase v prostor. Občina krajanov namreč ni seznanila, poudarjajo, da je po dvanajstih letih obnovila projekt, ki so ga v preteklosti že zavrnili. Od lokalne skupnosti in države zahtevajo, naj takoj prekineta vse aktivnosti za gradnjo ceste, ki je prostorsko predimenzionirana in bo razvrednotila naravno in kulturno dediščino kraja ter tako uničila turistični potencial Kanala. Občinski svet pa naj

razveljavi lokacijski načrt. Pripravljajo tudi druge korake, s katerimi želijo preprečiti gradnjo obvoznice na izbrani trasi, je povedala Slapernikova: "Bomo pa seznanili s tem splošno in strokovno slovensko javnost. Tudi na nekaterih strokovnih forumih bomo ta primer obravnavali kot tipičen primer nedopustnega ravnanja s prostorom v Sloveniji."

V Kanalu se vsi strinjajo, da kraj potrebuje obvoznico, vendar ne na izbrani trasi, kar že ves čas poudarjajo tudi v civilni iniciativi. Slednja bo izvedbo prostorsko neodgovornega posega

preprečila z uporabo vseh razpoložljivih pravnih in drugih legitimnih sredstev.

Da prebivalci Kanala podpirajo gradnjo obvoznice, a ne na račun kulturne in naravne dediščine, so povedali tudi na zboru krajanov, ki je bil 27. junija v

Kakor je znano, bo petsto metrska cesta Sočo prečkala le dvesto metrov od starega mostu. Na regionalno cesto v smeri proti Tolminu se bo zaradi utesnjenosti prostora priključila z najmanjšim možnim krožiščem. Od prvega stanovanjskega objekta bo oddaljena le dva metra in pol. Projektanti priznavajo, da bodo prebivalci ob obvoznici veliko izgubili, a zagotavljajo, da bodo negativne učinke blažili s sodobno gradbeno tehnologijo. Obvoznica na izbrani trasi je sicer v fazi projektiranja za pridobitev gradbenega dovoljenja. Pred tem bodo rabili soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine in Zavoda za varstvo narave. Predstavnica Zavoda za varstvo kulturne dediščine **Ernesta Drole** je krajanom povedala, da s projektom še niso seznanjeni in da bo eden trših orehov tudi premestitev spomenika padlim borcem, ki naj bi ga povozilo krožišče. Pokopališče, kamor naj bi ga na novo postavili, ni najbolj primeren, je povedala, saj so spomeniki simbolni pomniki, ki so bili na določena mesta postavljeni s premislekom.

Krajana in nekdanjega poslanca Državnega zbora **Iva Hvalico** pa je zanimalo, kaj bo s spominskim parkom in s kipom slikarja **Ivana Čarga**, ki so ga krajanje postavili prav na pobudo Hvalice. Sicer pa obvoznice brez vseh potrebnih soglasij ne bo, je tudi za Radio Koper pojasnil predstavnik Direkcije za ceste Willenpart: "Kar se prebivalcev tiče,

negativnih vplivov na njihovo bivanje, v kolikor ne bomo zadostili vsaj zakonskim normativom, prav tako ne more biti projekta. To je tisti konsenz, ki ga moramo sprejeti."

Nekdanji župan kanalske občine **Miran Ipavec** je izbrano traso označili za "diskont varianto". Kanal si zasluži pravo obvoznico, pa čeprav bi nanjo morali čakati še nekaj let, so bili soglasni krajanje.

Franja Simčič je prepričana, da bo ta cesta poslabšala življenje vsem: "Otežila bo prehod do pomembnih objektov, kot so zdravstveni dom, lekarna, pokopališče... pa tudi dostop otrok do šole." Predsednik Krajevne skupnosti **Marko Bucik** je izbrano traso obvoznice podprl in izrazil upanje, da bo lokalna skupnost z argumenti uspela prepričati krajanje.

Dejstvo je, da bo prav izbrana trasa ceste odprla možnosti za gradnjo stanovanj in izvajanje centralnih dejavnosti (trgovina, storitvene, družbene in upravne dejavnosti ...) na desnem bregu Soče. Župan Maffi je ob tem dejal: "Odcep z obvoznice v novi del, ki bi omogočil razvoj Kanala, mislim da je zelo pomemben."

Prometna obremenjenost celotne Soške ceste, ki je na številnih odcepih močno poškodovana, je sicer zelo majhna.

Do Kanala se tako dnevno pripelje dobrih 5800 vozil, proti Tolminu pa jih nadaljuje dobrih tri tisoč tristo.

Obvoznica je razdelila javno mnenje v Kanalu

kanalskem gasilskem domu, organizirala ga je pa Krajevna skupnost.

Od predstavnikov Direkcije za ceste in lokalne samouprave so krajanje in krajanke, ki so napolnili dvorano gasilskega doma, zahtevali številna pojasnila. Med drugim jih je zanimalo, zakaj ceste, ki bo z novim mostom dolgoročno zaznamovala prostor, ni mogoče speljati po drugi trasi. Predstavnik Direkcije za ceste **Tomaž Willenpart** je pojasnil, da bi bile druge možnosti predrage, obenem pa bi projekt vrnile na začetek.

Odgovor župana na peticijo

Na peticijo proti izbrani trasi kanalske obvoznice se je z odgovorom odzval župan Andrej Maffi. Daljši odgovor na peticijo je objavljen na spletni strani kanalske občine, povzetek odgovora, ki ga je občinska uprava občanom 13. avgusta poslala po pošti, pa v celoti objavljamo.

Spoštovane občanke in spoštovani občani!

Glede na številne aktivnosti in neresnice, ki se širijo glede kanalske obvoznice, sem Vam dolžan odgovor s pojasnitvijo nekaterih dejstev. Obvoznica je v planih že od leta 1995, leta 2001 pa je bil zanjo sprejet lokacijski načrt. Občina je glede na številne pobude krajanov aktivno iskala rešitve za zaščito starega trškega jedra in bolj tekoč promet skozi Kanal. Po dolgoletnih pritiskih na državo smo končno pred uresničitvijo velikega cilja. Gradnja obvoznice bo sofinancirana z EU sredstvi, ki so v ta namen rezervirana med leti 2014-2020. Z umestitvijo v prostor smo se ukvarjali na občinskem svetu vse od leta 2001, ko smo izbrali traso v sodelovanju s stroko, ki je izdala okoljevarstveno poročilo o vplivih na kulturno in naravovarstveno zahtevno situacijo (staro trško jedro, most, korita reke Soče, spomenik, zelo ozka dolina, kjer je res malo prostora za umestitev).

Želja občanov je bila tudi, da obvoznica ne bi peljala turistov predaleč od centra, kot se je to zgodilo v Solkanu, Kobaridu, Bovcu in številnih drugih krajih. Kanalska obvoznica ni takšna, zato je za kraj najbolj sprejemljiva. Reši prometne zagate v centru, omogoči aktivnosti v centru kraja (prireditve, koncerti,...), zmanjša obremenitve s hrupom in izpušnimi plini, omogoči razvoj desnega brega Soče (kanalizacija, vodovod), omogoči vse dosedanje priključke, cesta skozi center postane občinska in lahko sami urejamo promet (več parkirišč, varna pot v šolo,...). Trasa, ki je načrtovana, ni bila izbrana kar tako »na pamet«. Odločitev zanjo je padla po številnih usklajevanjih s krajanom in stroko. Zato tudi ne vidimo rešitve, ki bi bila za Kanal boljša in ne bi prizadela nikogar. Tudi med sprejemanjem novih prostorskih načrtov med leti 2008-2013 ni bila izražena nobena boljša varianta. Glede na čas in trud, ki je bil do sedaj vložen v pripravo dokumentacije, bi bilo negospodarno začeti

vse znova, zamuditi sredstva, ki so obljubljena s strani države in tvegati, da za dolgo časa izpademo iz državnih načrtov za izgradnjo. Žal smo s prostorom omejeni in prisiljeni v iskanje kompromisov, ki bi zadovoljevali uporabnike te ceste od Bovca do Nove Gorice.

Takšno rešitev sem podpiral že v času volitev, ko sem obljubljal izgradnjo kanalske obvoznice in jo podpiram še danes, saj bi na ta način izboljšali prometni kaos v centru Kanala in s tem pretočnost prometa po Soški cesti.

Več odgovorov, utemeljitev, člankov si lahko ogledate na spletni strani občine – <http://www.obcina-kanal.si> (Odgovor na peticijo s podpisi proti gradnji kanalske obvoznice na izbrani trasi).

Naj zmaga razum!

Župan Andrej Maffi

CI odgovarja na županovo pismo občanom

Civilna iniciativa je odgovorila na pismo župana Andreja Maffija o kanalski obvoznici, ki ga je občinska uprava 13. avgusta poslala vsem občanom. Odgovor objavljamo v celoti.

Spoštovani Kanalke in Kanalci!

Civilna iniciativa proti gradnji kanalske obvoznice na sporni trasi deluje v skladu s ciljem, zaradi katerega je bila ustanovljena. Na žalost pa člani CI, v nasprotju z županom, nimamo dostopa do javnih sredstev in podpore občinskega aparata, zato ne moremo o svojih aktivnostih z osebnim pismom obveščati vsakega krajana osebno.

V CI želimo s tem pismom demantirati nekatere trditve iz županovega pisma občanom, ki smo ga dobili v nabiralnike 13. 8. 2013.

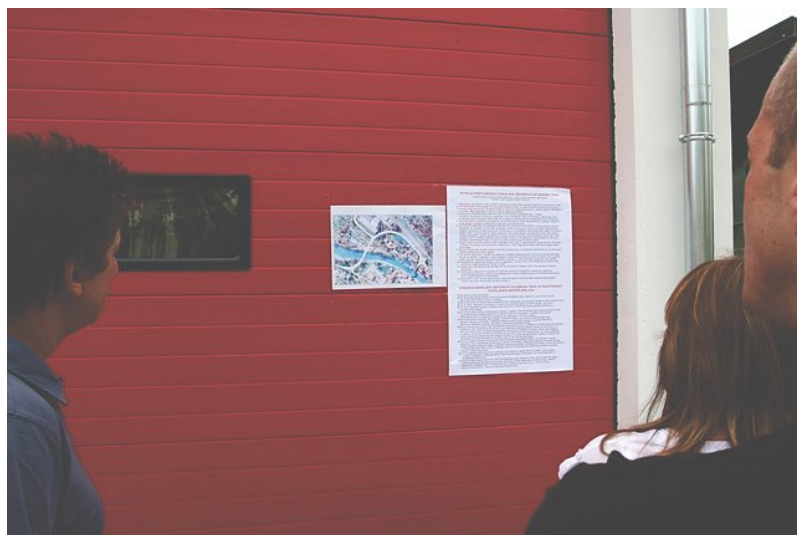
Svoje zahteve in utemeljitve svojih zahtev je CI jasno in javno predstavila v javno objavljeni peticiji. Člani iniciativnega odbora smo v medijih večkrat predstavili svoje argumente. S podpisom peticije se je civilni iniciativi pridružilo 450 občanov, ki jim je mar za Kanal.

Cilj civilne iniciative je prekinitev vseh postopkov v zvezi z gradnjo obvoznice na sporni trasi in novo umeščanje trase obvoznice v prostor. Člani civilne iniciative aktivno in skrajno resno delujemo za doseg našega cilja. O vseh naših korakih sproti obveščamo medije in tudi pristojne državne organe in institucije. V CI menimo, da bi »končna uresničitev velikega (županovega, o.p.) cilja« pomenila za Kanal prostorsko katastrofo, ki se ne sme uresničiti. Opevana EU sredstva pa so v vsakem primeru naša

sredstva, nobeno kosilo namreč ni zastoj.

Na podlagi zahteve po dostopu do informacij javnega značaja sta člana CI opravila vpogled v spis postopka o umeščanju trase v prostor in v spis o sprejemanju lokacijskega načrta. Pri vpogledu se je potrdila naša domneva, da se je samo na videz tehtalo argumente med tremi variantami, ker se je že od vsega začetka vedelo, da pride v poštev samo

najcenejša obvoznica, po najbližji trasi, varianta A. Vse ostalo je bilo namenjeno predvsem predstavi za krajane o možnosti izbire med tremi variantami in zagotavljanju formalno zahtevanih postopkov po zakonu. Pri presoji vplivov obvoznice na zaščiteni trško jedro sploh ni bilo opredeljeno širše vplivno območje naselbinske dediščine trškega jedra Kanal in

Krajani si ogledujejo načrte trase obvoznice in berejo peticijo

niso bile pripravljene usmeritve za varstvo znotraj tega. Poročilo o vplivih na okolje je evidentno ciljno usmerjeno na izbor trase A. Kriteriji za ocenjevanje vpliva na naravno in kulturno dediščino in vidne kvalitete okolja so popolnoma poljubni. Vpliv na krajinske kvalitete okolja sploh ni obravnavan.

Razprava o obvoznici je napolnila dvorano gasilskega doma

Pri vpogledu v dokumentacijo smo med drugim ugotovili, da je bila občini v napoto tudi zaščita soških korit, če bi ovirala izvedbo trase A. Kot smo ugotovili, pri vpogledu v zapisnik javne obravnave urbanistične zasnove Kanala in v »povzetek hotenj krajanov s seje sveta KS in zbora KS«, so bile želje krajanov prezrte, trasa A je bila krajanom dobesedno vsiljena kot edina možnost. Z uničenjem izjemnih ambientalnih kvalitet Kanala, bi bil uničen tudi njegov turistični potencial. Turisti v Soški dolini ne iščejo v beton okovanih trških jeder,

temveč njene avtentične naravne in ustvarjene prvine. Prvič slišimo, da sta Kobarid in Bovec zaradi izgradnje prave obvoznice utrpela padec turističnega obiska.

Kanalska obvoznica po izbrani trasi je za Kanal popolnoma nedopustna in nesprejemljiva. Prometne zagate v Kanalu ne reši, temveč jih samo prestavlja v drugi del Kanala in hkrati s tem ustvarja veliko novih prostorskih problemov in zagat. Izbor sporne trase obvoznice ni rezultat številnih usklajevanj s kraji in stroko, kot zatrjuje župan, temveč posledica niza

spornih političnih odločitev na občinski in državni ravni.

V času javne razgrnitve novega občinskega prostorskega načrta so bile dane pripombe na traso obvoznice, ki jih je občina zavrnila z utemeljitvijo: »Za izgradnjo obvoznice je bila upoštevana trasa iz Lokacijskega načrta Obvoznice Kanal ob Soči, ki tudi po sprejemu OPN ostaja v veljavi. Akt je bil s težavo usklajen po dolgoletnih naporih. Strinjamo se, da rešitev ni optimalna - je pa sprejet kompromis, ki pa ima zaenkrat tudi pravno težo. Alternative zaenkrat ni.«

Čas in trud, ki sta bila do sedaj vložena v pripravo dokumentacije, sta popolnoma nepomembna, ker bi realizacija takšne obvoznice povzročila trajno in nepopravljivo prostorsko škodo.

Ni bolj negospodarnih rešitev, kot so slabe in škodljive prostorske rešitve.

CI proti kanalski obvoznici na izbrani trasi

Podrobnejši odgovor župana Andreja Maffija na peticijo proti obvoznici najdete na spletni strani Občine Kanal ob Soči <http://www.obcina-kanal.si/gids/sporocilo/2013080513060028/>, odgovor Civilne iniciative s podrobnejšo utemeljitvijo in Poročilo o vpogledu dveh članov Civilne iniciative v dokumentacijo o pripravi projekta pa lahko preberete na spletni strani Mosta: <http://www.mojaobcina.si/kanal-ob-soci/novice/sosed-sosedu/odgovor-ci-na-zupanova-pismo-obcanom.html>

ČEZMEJNO POVEZOVANJE

Enajsti Kulturni dnevi pod Globočakom

TR društvo Globočak - Kambreško je v nedeljo, 16. junija, pripravilo prvi letošnji kulturni dan pod Globočakom, drugi pa je bil 22. junija.

Dora Ravnik, foto: Damijan Simčič - ZOSO

Kulturni dnevi pod Globočakom povezujejo ljudi z obeh strani Idrije

Lepa sončna nedelja je na Kambreško privabila veliko število ljudi. Prišli so na kulturni dan. Zbrane je pozdravila predsednica društva **Natalija Melink**. Slavnostni govornik pa je bil župan občine Kanal ob Soči **Andrej Maffi**. Poudaril je, da občina podpira kulturne dneve pod Globočakom, saj povezujejo ljudi na tej in na oni strani Idrije.

Program se je odvijal pri domu veteranov. Nastopili so folklorna skupina šole s posebnimi potrebami Tolmin, otroci plesne šole Kreart, dramska folklorna skupina Razor, KD Vipavski tamburaši, domači pevci iz Lokovca, skupina Cintare iz Ljubljane, Duo Bakalina, Duo Lili in Martin in predstavljen je bil Trinkov koledar.

Na prireditvi sta nastopili tudi slovensko Kulturno društvo Grad iz Trsta in Kulturno društvo Rozajanski dum iz Rezije. Organizirana je bila tudi etno tržnica. Prikazana so bila kmečka opravila: kovaštvo, pletenje košar, rezbarstvo, doma izdelano milo, izdelava pirhov. Obiskovalci so lahko poskusili tudi domače štruklje iz Livka in Volarsko friko.

Živeti brez vodovoda

Aleksander Humar iz zaselka Vrhavč na robu Banjške planote zna iz prve roke povedati, kako je v 21. stoletju živeti brez javnega vodovoda in kako je biti odvisen zgolj od lastne iznajdljivosti in darov narave.

Tekst in foto: Nataša Bucik Ozebek

Ko voda iz pipe priteče le, če jo prej uloviš. Ko je uporabna le, če zanje nenehno skrbiš, preverjaš filtre in čistiš zbiralnik. In če je zmanjka, pri roki nimaš številke, da bi poklical vodovodno podjetje in se razjezil na njihovega uslužbenca, kako to, da voda ne teče.

Humar in njegova družina, sosedje in sovaščani so obenem tudi dokaz, da se da v krajih, kjer je pomanjkanje vode „šiba božja“, z nekaj iznajdljivosti in odgovornega odnosa do te dobrine vodo imeti in trajnostni razvoj dejansko živeti. Za hišo je zgradil velik zbiralnik deževnice in imel doslej kljub vsem sušam dovolj vode za dve družini. Za gradnjo je odštél približno 8000 evrov. Njegov znanec iz iste občine, ki mu voda priteče iz javnega vodovoda, bi ob povprečni slovenski porabi vode v gospodinjstvu in ob današnji ceni vode s tem zneskom lahko kupil vodo za 700 let. Humar se spominja, kako so z vodo ravnali v času, ko je bil otrok: "Tudi ko sem bil jaz otrok, so bile suše, posebno avgusta. Pod hišo sta bila dva izvira podtalnice, kamor smo hodili iskat vodo, skopali smo jamo v tla, da smo prišli do nje. Bolj kot jo je primanjkovalo, bolj smo kopali. Dokler smo pač zmogli in dokler ni popolnoma presahnila. To vodo smo nosili v brentah domov, saj je bil izvir preveč nedostopen, da bi do tja lahko prišli z živaljo in vozovi. Ko jo je tudi tukaj zmanjkalo, smo hodili ponjo v sosednjo vas, na Banjšice. Tam je živel velik kmet, ki je že imel tudi zbiralnik za deževnico. Na voz smo naložili lesen sod in ga napolnili s 100 ali 200 litri vode. Odvisno, koliko nam jo je dal. 100 litrov smo imeli za cel teden: za umivati, za kuhati, da bi z njo še prali, nismo imeli kaj dosti razmišljati. S to vodo smo zelo varčevali. Bolj kakor danes ljudje varčujejo z vinom. Danes se bolj razmetava s katerokoli pijačo, kakor smo mi takrat z vodo delali. Takrat sem imel 10 let, danes jih imam skoraj 60. Časi so se vmes obrnili.

Ljudje so prišli do denarja in počasi so začeli ob hišah postavljati zbiralnike, šterne rečemo mi, kamor so lovili deževnico. Eden je naredil 10, drugi 20, tretji 30 kubičnega ali več. Kakor je pač zmogel. Včasih so veliko vode porabili za napajanje živali, danes tega ni več toliko, ker je živine manj. Se pa toliko več pere."

Pred leti je naredil 70 kubičnih metrov velik zbiralnik: "In vode imamo danes dovolj. Sem pa tedaj, če bi to preračunal v današnje razmere, zanj odštél 8000 evrov. Vodo zbiram s strehe, pod domačijo je sicer en izvir, a to je bolj za živino in jo poleti tudi zmanjka. V kleti imam električni hidrofor, ki mi poganja vodo naprej po hiši. Filtre imam nameščene že pred zbiralnikom, da ne gre vanj umazanija in gošča s strehe, nato pa še tik pred hidroforjem. Problemov zaradi vode nimamo, je pa z njo veliko dela. Nenehno moraš skrbeti, da je zbiralnik čist, da so filtri noter, da jih čistiš. Nevarno je, da prinese s strehe v zbiralnik kakšnega poginjenega ptiča, noter lahko zaidejo podgane, miši, polži. Stalno moraš biti na preži. Zbiralnik imam pregrajen na dva dela in vsako leto enega očistim. Se mi je pa lani zgodilo, da sem med čiščenjem pozabil izklopiti hidrofor. Črpalka je delala v prazno toliko časa, dokler ni pregrel motor. Hitro sem bil ob dodatnih 200 evrov."

Gospodarno ravnanje z vodo ti pride v zavest, dodaja Humar: "Razpolagaš, a ne razkošno. Vidim, tisti ki imajo vodovod, perejo posodo tako, da kar ves čas teče voda. Pri nas jo vmes zapiramo. Ko se greš tuširati, se najprej na hitro splakneš, vodo zapreš, se namiliš in

Aleksander Humar je lahko zgled trajnostnega ravnanja z vodo

nato še enkrat hitro splakneš. Ne teče voda kar skozi. Več je takih anekdot, ko pridejo ljudje z mesta živeti v naše kraje in potratno ravnaajo z vodo, pa ji potem starejši tukaj opozarjajo, naj zapirajo vodo, ker je ni. Včasih smo se umili z eno skledo vode, danes je hitro steče 50, 100 litrov. V stranišču imam denimo splakovalnik nastavljen na najnižjo možno porabo, vrt večinoma zalivamo z vodo, ki jo ulovimo v zbiralnik pri hiši ženinih staršev. Včasih so vso vodo od kuhanja dali živalim, ko so oprali solato, so s tisto vodo še kaj zalili. Pozimi, ko tudi po več mesecev ni bilo dežja, smo na štedilniku topili sneg. Danes pa smo se nekoliko razvadili. Vnukom napolnim tudi bazen. Pred leti o tem nisi smel niti razmišljati."

Očistili kamnite zidove

PGD Kanal, foto: Danijel Markič

Julija smo izvedli uspešno akcijo, v kateri smo očistili kamnite zidove v Kanalu. Čistili smo zidove ob regionalni cesti Tolmin - Nova Gorica, in sicer od slaščičarne do konca bencinskega servisa, ter kamnite zidove proti Soči.

Poleg članov PGD Kanal so pri čiščenju sodelovali še člani Turističnega društva Kanal, Kluba kanalske mladine in Društva upokojencev Kanal. Čiščenje zidov je potekalo dva dneva. Začeli smo v soboto, 20. julija, zgodaj zjutraj in nadaljevali popoldan. V soboto smo čistili zidove ob regionalni cesti Tolmin - Nova Gorica, in sicer od bencinskega servisa do prve hiše nasproti slaščičarne Rafaelo. Akcija se je nadaljevala v sredo, 24. julija. Ta dan smo čistili zidove pod glavno cesto ter nad in pod potjo, ki se spušča proti Soči. V obeh dneh je v akciji čiščenja kamnitih zidov sodelovalo skoraj 50 ljudi, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

Dragoceno delo za Ročinjce

V soboto, 7. septembra, je bila v Ročinju predstavitev knjige "Ročinj na prehodu iz 19. v 20. stoletje" avtorja Roberta Devetaka.

Vanja Gabrijelčič, foto: Simon Prinčič

Robert Devetak na predstavitvi svoje knjige o zgodovini Ročinja

Za zgodovino domačega kraja se je **Robert Devetak** začel zanimati kot študent študijskega programa kulturna zgodovina Fakultete za humanistiko na Univerzi v Novi Gorici. K temu ga je prvi spodbudil prof. dr. **Stane Granda**. Ročinj v času na prehodu iz 19. v 20. stoletje je bila tema njegove diplomske naloge, ki jo pripravil pod mentorstvom prof. dr. **Petre Svoljšak**.

Gradivo je začel zbirati nekoliko skeptičen, saj je bil prepričan, da ga ne bo našel veliko. Izkazalo pa se je, da so zlasti med letoma 1870 in 1930 pogosto poročali o dogajanju v Ročinju v različnih časopisih. Našel je preko 1500 člankov, ki so mu bili najpomembnejši vir podatkov. (Zanimivo bi bilo ugotoviti, kako pogosto se ime Ročinja pojavlja v lokalnih časopisih danes.) Na predlog lokalne skupnosti se je odločil za knjižno izdaje naloge. Dopolnil in nadgradil jo je in danes

lahko vzamemo v roke knjigo, napisano po merilih sodobne zgodovinske znanosti. V njej natančno predstavi podobo Ročinja med letoma 1830 in 1930. Seznani nas z izvorom imena, razvojem vasi, gibanjem števila prebivalstva, verskim in kulturnim življenjem, razvojem gospodarstva, šolstva. Predstavi posameznike, ki so oblikovali podobo kraja. Izpostavi vse pomembne mejnike v razvoju vasi v omenjenem času. Preberemo lahko res veliko zanimivega. Naj izpostavim le nekaj drobcev. Ročinj je imel v začetku 20. stoletja največ prebivalcev v kanalskem sodnem okraju, bil je

največji kraj med Solkanom in Tolminom. Dvakrat je vas prizadel požar, tisti iz leta 1877 tako zelo, da so prizadetim vaščanom različna društva na Goriškem pomagala s sredstvi, zbranimi na dobrodelnih prireditvah. Pred prvo svetovno vojno in po njej je v kraju delovalo šest kulturnih, sedem gospodarskih, tri cerkvena društva in ena narodnoobrambna družba. Kmetijsko in rokodelsko društvo je imelo celo svojo knjižnico. (Podatki, nad katerimi se danes lahko zamislimo.) Iz Ročinja so na Dunaj prvi poslali zahtevo za ustanovitev slovenske gimnazije v Gorici.

Delo je rezultat večletnega raziskovanja, ki ga je Robert Devetak opravljal potrpežljivo in predano, kot radi rečemo »s srcem in z dušo«. Za Ročinjce je nedvomno zelo dragoceno.

Mladi so danes pogosto, upravičeno in neupravičeno, deležni kritik starejših.

Prav pa bi bilo, da bi jih za dobro opravljeno delo znali tudi pohvaliti. In Robert Devetak bi si pozornost, pohvalo in podporo tudi širše skupnosti nedvomno zaslužil.

Mladi zgodovinar podpisuje svoje delo

SIMPLY CLEVER

1% NA MESEC

0% OBRESTI

Za vse modele Škoda!

Nova ŠKODA Octavia Combi že za 15.950 €.

www.skoda.si

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 3,8–6,1 l/100km in 99–141 g/km.

avto

center

stavanja

Stavanja Nova Gorica

Industrijska cesta 4/d

t: 05 33 84 590

Stavanja Tolmin, Na logu 1

t: 05 38 00 550

www.stavanja.si

Osemdeset let Pavla Medveščka

Sobotni dan, 10. avgust, je za Etnološko društvo „Liški pustje“ potekal v družbi našega častnega člana in tudi častnega občana občine Kanal ob Soči Pavla Medveščka. Skupaj z njim smo praznovali njegovih 80 let, ki jih je dopolnil 8. avgusta.

Dejan Žnidarčič, foto: Rafael Podobnik

Nedvomno ima **Pavel Medvešček**, grafik, publicist in zbiratelj ljudske dediščine, ki je med drugim podrobno popisal in zapisal pričevanja o staroverskem izročilu, veliko zaslug tudi zato, da smo Liški pustje tako barviti ter originalni. Kot poznavalec in zapisovalec ter nenazadnje slikar, je pripomogel k ohranjanju pustne kulturne dediščine naših krajev ter nam omogočil, da z njegovo pomočjo danes vidimo maske, kakršne so naši predniki gledali v 19. stoletju.

Medveščkovih 80 let smo si zato še posebej želeli preživeti v njegovi družbi. Našemu vabilu se je prijazno odzval. Pri izpeljavi dogodka in krajšega družabnega progama sta nam bili v veliko pomoč naši članici, ki sta za „našega Pavla“ pripravili več manjših presenečenj.

K pestremu in zanimivemu popoldnevu so pripomogli mojster fotografije **Rafael Podobnik**, ki je opisal umetniški del življenja Pavla Medveščka, člani moškega pevskega zbora Kazimir Nanut iz Kanala, zvoki harmonike **Žana Fratrika** ter Briški harmonikarji, ki so nas zabavali pozno v noč.

Branko Žnidarčič in Pavel Medvešček

Praznik pri sv. Tomažu

Prvo nedeljo v juliju je zvon pri sv. Tomažu, podružnični gotski cerkvi v Kalu nad Kanalom, privabil veliko ljudi k bogoslužju v objem narave pod vrh Špika.

Elza Pavšič, foto: Robert Rijavec

Posebno vlogo je med njimi imela folklorna skupina Kal nad Kanalom, katerih pobuda in želja je bila, da se s tako prireditvijo zahvali informatorjem, ki so pripomogli pri raziskavi oblačilne kulture na Kalskem in vsem tistim, ki jim dajejo spodbudo in pomoč, da skupina uspešno nastopa v taki podobi že leto dni. Z njihove strani in z ljudsko pesmijo Domačih pevcev iz Lokovca smo bili po maši povabljeni na travnik pod cerkvico. Prav tam so v starih časih domačini prirejali shode in plesali na lesenih "berjarjih". In veselje zbranih ljudi je takoj pokazalo, kako lepo je bilo videti našo folklorno skupino Kal nad Kanalom, ki je v »tahmašnih oblekah« zaplesala na takem plesnem odru sredi narave in ob spremljavi domačih godcev "Trio nikoli mlajši". Folklorni kostumi, poimenovani "tahmašne obleke", so bili predstavljeni z opisom, kot obleke z zgodbami, ki jih je krojilo življenje ljudi na Kalskem na prelomu iz 19. v 20. stoletje. Pot nastajanja je bila drzna, a podkrepljena z močno voljo in entuziazmom, da lahko prispevamo k živi dediščini.

Nastop Domačih pevcev iz Lokovca, godcev folklorne skupine Razor iz Tolmina in igranje na harmoniko župnika **Lojzeta Kobala** so veselo razpoloženje še množili.

V veliki meri pa so k veselju vseh ostalih čutili

Razstavljeni lepi in dobri kolači

prispevale tudi pridne roke domačinov, ki so zbrale in pripravile razstavo starih predmetov in posod ter izvedle odlično etnološko kulinarčno postrežbo. Pozitiven odziv ljudi pa prav gotovo uravnoteži ves trud in prostovoljno delo vseh folklornikov in ostalih

ljudi, ki smo prispevali k izvedbi take kulturno etnološke prireditve.

In ob zavedanju lepega, ki nas je obdajalo, se prav gotovo lahko zahvalimo našim prednikom za takšno dediščino.

Stoletje in pol gasilstva v Kanalu

Konec avgusta smo kanalski gasilci obeležili častitljivo in okroglo obletnico – 150 let gasilstva v Kanalu in 135 let Prostovoljnega gasilskega društva Kanal. Praznovanje je potekalo več dni.

Danijel Markič, PGD Kanal, foto: Mitja Madon

Gasilske parade se je udeležilo petnajst gasilskih organizacij

Slavolok in predstavitev zbornika

V četrtek, 29. avgusta 2013 so nam člani Etnološke skupine »Liški pustje« postavili slavolok – »prton« na vhodu v igrišče OŠ Kanal, skozi katerega se je na dan prireditve prišlo na osrednji prireditveni prostor. Dan pred gasilsko parado in slovesnostjo je potekala predstavitev zbornika "150 let gasilstva v Kanalu in

135 let Gasilskega društva Kanal", ki ga je ob jubileju izdalo PGD Kanal. V veliki sejni sobi gasilskega doma v Kanalu se je na predstavitvi zbralo okrog sto udeležencev.

Ob tej priložnosti sta najstarejši kanalski gasilec **Ivan Gorjanc** in najmlajša kanalska gasilka **Leila Škodnik** k spominski plošči na stavbi gasilskega doma položila venec v spomin na kanalske gasilce. Sledil je uvodni nagovor predsednika **Borisa Čuferja**. Urednica zbornika **Darja Skrt** je nato predstavila ustvarjalce knjige. Zgodovinski del z naslovom "Kanalski gasilci skozi čas 1863-2013" je napisal mladi zgodovinar **Robert Devetak** iz Ročinja. Drugi del zbornika z naslovom "Statistični pregled dela društva" pa **Danijel Markič**. Avtorja sta tudi predstavila vsebino svojih del. Oblikovni del je poleg Markiča, ki je poskrbel za videz platnice, predstavila še **Alda Zimic Ozebek**, ki je sodelovala pri oblikovanju notranjosti knjige. Na platnici sta združena in vtisnjena standardna podoba Kanala in znak **Darka Garlattija** v

preprosti grafiki. Garlattijev znak sta za 150-letnico posodobila in v barvni obliki izdelala **Branko Drekonja** in **Tadej Paravan** iz Morskega. Zbornik je oblikovno zasnovan kot zgodovinska knjiga. Vanj so umeščene slike Kanala in številne slike gasilske slike iz različnih obdobj. Po predstavitvi so prisotni prejeli zbornik in stekel je pogovor z ustvarjalci zbornika.

Gasilska parada

Praznovanje se je nadaljevalo v soboto, 31. avgusta, ko se je ob 9h začela gasilska parada oziroma sprevod ljudi in vozil. Parada je, tako kot že leta 1953, 1963 in 1978, potekala od železniške postaje do igrišča kanalske osnovne šole. Udeležilo se je je petnajst gasilskih organizacij: PGD Kobarid, PGD Bovec, PGD Tolmin, PGD Most na Soči, PGD Avče, PIGD Salonit Anhovo, PGD Nova Gorica, PGD Čepovan, PGD Dobrovo, PGD Nova Gorica, PGD Šempeter pri Gorici, PGD Dornberk, PGD Kostanjevica na Krasu, PGD Vrhpolje in PGD Lavrica, reševalci PE Nova Gorica in policisti PU Nova Gorica.

Mimohod ešalonov in vozil se je lahko začel, potem ko je poveljnik PGD Kanal **Gregor Berlot** pridobil odobritev od predsednika Gasilske zveze Slovenije **Jošta Jakše**. Pozdrav ešalonov je bil v središču Kanala, pred Gostiščem Križnič, kjer so bili zbrani častni gostje.

Na častni tribuni so bili: predsednik Gasilske zveze Slovenije **Jošt Jakša**, generalni direktor Uprave RS za zaščito in reševanje **Darko But**, poveljnik regijskega štaba Civilne zaščite za Severno Primorsko **Samko Kosmač**, častni poveljnik Gasilske zveze Slovenije **Matjaž Klarič**, poveljnik Severnoprimske gasilske regije **Stanko Močnik**, predsednik Gasilske zveze Goriške **Simeon Kodelja**, poveljnik Gasilske zveze Goriške **Jurij Paglovec**, predsednik PGD Kanal **Boris Čufer**, poveljnik PGD Kanal **Gregor Berlot**, častni poveljnik PGD Kanal **Ivan Gorjanc**, tajnica PGD Kanal **Klara Škodnik**, župan Občine Kanal ob Soči **Andrej Maffi** in podžupan **Ivan Humar** ter župan občine Miren - Kostanjevica **Zlatko Martin Marušič**. Komentator parade je bil poveljnik JZGRD Nova Gorica **Simon Vendramin**.

Ešalonom je sledil sprevod vozil: vodilno vozilo motoriziranega dela PV-1 (poveljniško vozilo) iz PGD Kanal, starodobnik FIAT 15-TER iz PGD Kobarid iz leta 1911, starodobnik FIAT 662 iz PGD Nova Gorica, GVM-1 (vozilo za prevoz moštva) iz PIGD Salonit Anhovo, GVM-1 iz PGD Lavrica, GVV-1 (gasilsko vozilo z vodo) iz PGD Vrhpolje, GVGP-1 (gasilsko vozilo za gašenje gozdnih požarov) iz PGD Avče, GVGP-2 iz PGD Kanal, GVGP-2 iz PGD Dornberk, GCGP-1 (gasilska cisterna za gašenje gozdnih požarov) iz PGD Kostanjevica na Krasu, GCGP-3 iz PGD Nova

Župan Andrej Maffi, predsednik PGD Kanal Boris Čufer in častni gostje

Novo gasilsko vozilo je dobro opremljeno za gašenje in reševanje v požarih

Kanalске gasilke

Gasilska parada je potekala od železniške postaje do igrišča OŠ Kanal

Gorica, GVC 16/25 (gasilsko vozilo s cisterno) iz PGD Dobrovo, GVC 24/50 iz PGD Čepovan, AC 16/70 (avtocisterna) iz PGD Most na Soči, AC 30/120 iz PGD Šempeter pri Gorici, OVNS (orodno vozilo za reševanje pri nevarnih snoveh) iz JZGRD Nova Gorica, TRV-2D (večje tehnično reševalno vozilo z dvigalom) iz PGD Tolmin, AL (avtolestve) iz PGD Nova Gorica, reševalno vozilo PGD Bovec, reševalno vozilo ZD Nova Gorica in policijsko vozilo PU Nova Gorica. Po prihodu na šolsko igrišče je sledil prevzem novega gasilskega vozila GCGP-1 (gasilska cisterna za gozdne požare). Župan Maffi je ključje vozila podelil poveljniku PGD Kanal Berlotu, ta pa jih je predal skrbniku vozila Markiču. Po predaji so si prisotni lahko ogledali vozilo.

Novo gasilsko vozilo je prvo povsem novo dobavljeno in izdelano vozilo po vozilu FAP 1314 iz leta 1982. Gasilska cisterna za gozdne požare se uporablja za gašenje in reševanje ob požarih. Vozilo ima vgrajeno gasilsko nizkotlačno in visokotlačno črpalko znamke Iveco Magirus MPH 230, opremljena z gasilsko opremo in trdno vgrajenim rezervoarjem s 5000 litri vode in z vgrajenim metalcem vode. Posadka vozila je 1 + 6 (zmanjšani oddelek). Vozilo je znamke MAN z oznako TGM 18.340 4x4. Vozilo ima tovarniško podaljšano kabino opremljeno s štirimi kompleti dihalnih aparatov z ostalo opremo. V nadgradnji vozila najdemo veliko opreme, tudi takšne, ki je še nismo imeli. Vrednost vozila je okrog 240.000 evrov, večino je prispevala občina Kanal ob Soči. Več podatkov in slik o vozilu najdete na spletni strani PGD Kanal – www.pgd-kanal.si.

Priznanja in zahvale

V športni dvorani Kanal je potekala osrednja slovesnost z bogatim kulturnim programom. Program je vodila **Klelija Dolenc** s pomočjo mlade gasilke **Tee Simonič**. Nastopile so članice Športnega kluba Twist iz Nove Gorice, učenke OŠ Kanal, zaigrala nam je domačinka, mlada harmonikašica **Pia Likar**, spis o kanalskih gasilcih je prebrala **Aneja Komac**, pesem "Gori, gori" našega člana **Sama Šuligoja** je prebrala Tea Simonič, zapel nam je mešani pevski zbor "Jože Srebrnič" iz Deskel in na koncu nam je zaigral še Pihalni orkester Salonit Anhovo.

Prvo besedo med govorniki je imel župan Maffi. Poudaril je, da vozilo ni namenjeno gasilcem, ampak zaščiti vseh naših občanov. Zbrane sta nagovorila tudi predsednik Gasilske zveze Slovenije Jošt Jakša in slavnosti govornik, minister za obrambo **Roman Jakič**. Sledila je podelitev priznanj. Predsedstvo PGD Kanal se je odločilo, da ob svojem praznovanju 150-letnice delovanja, podeli priznanja v zahvalo ustanovam, društvom in posameznikom, ki so tako ali drugače prispevali k razvoju in napredku gasilstva v Kanalu. Najprej pa so priznanja prejela gasilska društva in njihove zveze, s katerimi kanalsko društvo sodeluje že več let tako na operativnem, kakor organizacijskem področju. Plaketo so prejeli: PGD Avče, PIGD Salonit Anhovo, PGD Dobrovo, PGD Čepovan, PGD Dornberk, PGD Kostanjevica na Krasu, PGD Šempeter, PGD Nova Gorica, PGD Kobarid, JZGRD Nova Gorica, GZ Goriške in GZ Slovenije. V dolini so tudi posamezniki, ki so s svojimi dejanji znatno pripomogli, da se tudi v težkih časih za PGD Kanal čas ni ustavil in so poskrbeli, da je kanalsko gasilstvo šlo v korak s časom. Priznanja so prejeli: **Branko Dolenc, David Valentinčič, Jožef Funda, Klemen Stanič, Marko Bucik, Marta Brelih in Vojeslav Turel**.

Plaketo so prejela društva in ustanove s katerimi PGD Kanal že vrsto let zgledno sodeluje in so si v pomoč ob prijetnih in neprijetnih dogodkih, ki zaznamujejo našo dolino: Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Kanal, Osnovna šola Deskle, Osnovna šola Kanal, PD »Valentin Stanič« Kanal, Krajevna skupnost Kanal, Ministrstvo za obrambo RS in Občina Kanal ob Soči.

S priznanji smo se zahvalili tudi podjetjem in zasebnikom, ki ob investicijah in nabavah že vrsto let trdno stojijo ob boku našim gasilcem, pa naj si bo s finančnimi podporami, kakor tudi s strokovnimi nasveti. Priznanja so prejeli: **AHA Plastik d.o.o., Elektro Primorska d.d., Eurokabel d.o.o., Gamat d.o.o., Industrial Commerce Dekani d.o.o., Ključavničarstvo Oblak Marjan s.p., Salonit Anhovo d.d. in Soške Elektrarne Nova Gorica d.o.o.** Prostovoljno gasilsko društvo Kanal je podelilo petim članom društva priznanje v zahvalo za njihov dragoceni prosti čas, ki so ga poleg svojih

rednih operativnih nalog posvetili društvu, prevzeli odgovorna mesta in dela ter jih vestno opravljali mnoga leta. Priznanja so prejeli: **Bruno Pavšič, Edvard Valentinčič, Ivan Gorjanc, Stanislav Markič in Zvonimir Ponikvar**. Zvečer je sledila pogostitev krajanov in zabava z domačim ansamblom 7 Šrit do jutranjih ur. Iskrena zahvala vsem, ki so kakorkoli pomagali ob našem visokem jubileju.

V službi ljudstva, na pomoč!

150 let gasilstva so obeležili z bogatim kulturnim programom

Pestro leto 2013 za Odporne želve

Nam tabornikom se stalno dogaja kaj zanimivega, ampak letošnje leto je pa prav nekaj posebnega.

Lojzka Reščič, Demi Munič

Naš tabor v Puntizeli

Foto: Valter Reščič

Slovesen dvig zastave ob taborniški himni

Foto: Blanka Černe

Pomladi so nas pestile številne vremenske tegobe, mi pa se nismo dali, in nam je kljub temu, poleg rednih aktivnosti, uspelo speljati dva za nas zelo pomembna dogodka.

Dan Zemlje v Desklah

Tudi letos smo že tradicionalno obeležili svoj praznik, 22. april, Dan tabornikov, ki je istočasno tudi Svetovni dan Zemlje. Ker nam ni vseeno za naš planet in življenje na njem, se za planet trudimo in zanj lepo skrbimo.

V petek, 19. aprila, smo se skupaj s krajani popoldne zbrali v centru Deskel. Letos nismo zasadili nobenega drevesa, smo pa poskrbeli, da je prostor ob ekološkem otoku lepši in tam zasadili grmičke sivke. Nato smo se kot vsako leto odpravili na pohod proti taborniškemu prostoru v Gorenje Deskle.

Vendar letos nismo samo hodili in mimogrede očistili še pešpot, med potjo smo namreč postavljali opozorilne table, s katerimi smo želeli opozoriti voznike na to, da je v tem času na cesti veliko žab, saj se je začela sezona njihovih selitev in naj so zato med vožnjo bolj previdni. Da imajo

dvoživke velik ekološki pomen in so ena najbolj ogroženih živalskih skupin, nas je v zanimivem predavanju na tabornem prostoru naučila **Polona Čebtron**.

Novi člani so ob taborniški prisegi prejeli rutke in tako postali pravi taborniki. Vsem prisotnim so prikazali še nekaj znanj in spretnosti, ki so se jih naučili tekom leta. Ko se dan prevesil v noč, smo druženje zaključili ob tabornem ognju.

Mnogoboj SPOOT 2013

Odporne želve smo letos prvič sprejeli za nas kar težek izziv in organizirali mnogoboj SPOOT-a, Severnoprimske območne organizacije tabornikov. Tekmovanje je potekalo 18. maja na našem taborniškem prostoru v zgornjih Desklah, ki se je izkazal za zelo primernega tudi za tako obsežno akcijo. Udeležili so se ga vsi SPOOT rodovi: Srebrni krti iz Idrije, Aragonitni ježki iz Cerknega, Tolminski puntarji iz Tolmina, Soški mejaši iz Nove Gorice, Mladi bori iz Ajdovščine in seveda gostitelji Odporne želve iz Anhovega.

Kljub izredno slabemu vremenu, ki nam je zelo oteževalo priprave prizorišč, se nam je narava le odkupila za našo skrb in ljubezen do nje ter nam pokazala svojo naklonjenost in nas v soboto zjutraj razveselila s toplim soncem, ki nas je grelo cel dan. Sonce je tudi posušilo mlake, da naši tekmovalci niso bili prav preveč blatni. Že med zadnjimi jutranjimi pripravami prizorišč so se na naš prostor začele zgrinjati skupine tabornikov. Eni so prišli z avtobusi, eni s kombijem, eni pa tudi z vlakom. Zbralo se je 26 ekip, to pomeni okrog 130 tekmovalcev, od najmlajših medvedkov in čebelic, MČ-jev, do gozdoznikov in gozdovnic, GG-jev. Vsaka ekipa je tekmovala v petih panogah kot predpisujejo pravila mnogoboja. Tekmovanja so prilagojena starostnim skupinam tabornikov, tekmuje se v: šaljivih igrah, med dvema ognjema, poligonu, lovu na lisico, streljanju z lokom in v tarčo, postavljanju šotora in bivaka, izdelavi ognja, signalizaciji, postavljanju signalnega stolpa ter najzahtevnejši panogi orientacijskem pohodu. Začeli smo seveda uradno, s himno in dvigom zastave. Veseli pa smo bili tudi pozdrava in vzpodbudnih besed našega župana **Andreja Maffija**. Takoj nato so se tekmovalci podali v boj za točke. Zaradi številnih panog in tekmovalcev se je tekmovalje razvleklo čez cel dan.

Proti večeru smo morali kar pohiteti z razglasitvijo rezultatov in podelitvijo diplom, saj se je našim gostom že mudilo na vlak ali avtobus. Veseli nas, ker so nas zapuščali sicer utrujeni, ampak z nasmehom na obrazih.

V ta bivak bi se pa lahko skrili pred dežjem

Foto: Blanka Černe

Pri izvedbi našega prvega mnogoboja so nam veliko pomagali vodniki iz vseh udeleženi rodov, seveda pa ne bi zmogli brez pomoči vodstva SPOOT-a, za kar se jim najlepše zahvaljujemo.

Da smo bili pri organizaciji Mnogoboja zelo uspešni nam potrjuje tudi dejstvo, da nas je SPOOT že zaprosil, če bi bil lahko tudi drugo leto Mnogoboj pri nas. Seveda nam je to v čast in smo ponujen izziv z veseljem sprejeli.

Poletno taborjenje

Pomlad je bila hitro mimo, takoj je prišlo poletje in na veselje otrok, in nas odraslih, tudi počitnice. S počitnicami pa pride tudi taborjenje. Že kar nekaj let se odpravljamo taborit v kamp Brioni (ex Puntižela) ob čudovitem zalivu tik ob Brijunskih otokih.

Letos je bil naš tabor "zaseden" skoraj cel mesec. Najprej smo gostili mlade gasilce iz Zveze gasilskih društev Idrija in njihove vzgojitelje. Naši novi gosti so bili nad taborom in plažo zelo navdušeni. Naslednjih 10 dni so v našem taboru letovali otroci preko Medobčinskega društva zveze prijateljev mladine za Goriško. Zadnjih 10 dni pa je namenjenih družinam. Letos se nam je na naše veselje pridružilo kar nekaj družin z manjšimi otroki.

Vodniški tečaj na Pšenku nad Idrijo

Taborniki Odporne želve se stalno trudimo tudi na področju usposabljanja kadrov, ki nato svoje znanje prenašajo na mlajše tabornike. Tako smo se tudi letos odzvali povabilu SPOOT-a, ki je sredi avgusta organiziral vodniški tečaj za vodnike medvedkov in čebelic na Pšenku nad Idrijo. Tečaja so se udeležili štirje naši taborniki.

Andraž Filej nam podaja vtise s tečaja.

Štirje člani ROŽA (Roda Odporne Želve Anhovo) Andraž, Bor, Filip in Rok smo se v četrtek, 15. avgusta, zgodaj zjutraj odpravili na Kovk nad Ajdovščino, kjer se je pričel naš vodniški tečaj. Po uvodnem nagovoru smo se peš, z vso opremo odpravili na 30 km dolg pohod na Pšenk. Pot je bila dolga in naporna, zato smo se vmes ustavili v Zadlogu, kjer smo si postavili bivake in preživeli noč. Naslednji dan smo nadaljevali pot do našega cilja na Pšenku, kjer so nas organizatorji tečaja sprejeli s taborniškimi pozdravom. Naslednjih deset dni je bilo precej delavnih. Vsak dan smo po zajtrku imeli predavanja do kosila, po kosilu pa nadaljevali s predavanji. Seveda smo imeli tudi dveurni počitek med kosilom in naslednjim predavanjem. Poleg predavanj pa smo morali tudi uspešno opraviti tudi 10 veščin, kar je bil pogoj za uspešno opravljen tečaj. Del usposabljanja je bilo tudi enodnevno bivakiranje v divjini. Ker tabornikom nikoli ne zmanjka energije tudi za šaljivosti, smo se med bivakiranjem ponoči v skupini odločili in odšli vodnikom na 15 km oddaljen Pšenk ukrast zastavo. Seveda so nam oni, ko smo se drugi dan vrnili v tabor, vrnilo milo za drago tako, da so nas s pomočjo gasilcev prestrašili, da se je na mestu kjer smo bivakirali, zgodil požar. Seveda je bila to samo šala.

Predzadnji dan smo pisali tudi peturni test. Rezultat tečaja je bilo trideset novih vodnikov, ki bodo vodili v svojih rodovih vode polne nadobudnih MČ-jev. Seveda so se navsezadnje spletla tudi dobra prijateljstva in odločitev, da se ponovno srečamo je bila enoglasno sprejeta.

Mini taborjenje

Tik pred zaključkom poletnih počitnic smo kar v domačem kraju izvedli "mini taborjenje", ki nam ga

Na sprehodu smo očistili tudi okolico

Foto: Helena Orlič

opisuje **Hana**: Vzadnjih dneh avgusta smo se dobili na placu v Desklah in se s krajšim pohodom odpravili do taborniškega prostora. Tam so najmlajši taborniki Medvedki in čebelice, ki jim rečemo tudi MČ-ji in starejši Gozdovniki in gozdovnice (GG-ji) spoznavali nove taborniške vsebine, staro znanje pa so nadgradili s polaganjem veščin. Veščina za mlajše je zahtevala znanje o ognju, to je večšina "poznavalec ognja", starejši pa so se trudili osvojiti večščino "vrvar". Med srečanji smo se tudi zabavali z zabavnimi igrami. GG-ji pa so kljub slabi vremenski napovedi odšli na bivakiranje v naravo. Peš smo se odpravili na Vodice, kjer smo si sami postavili bivake, prespali in se zjutraj podali nazaj v dolino. Seveda tudi lačni nismo ostali, saj smo se s pašto in palačinkami posladkali.

Začetek novega šolskega leta

Predstavljata nam ga **Blaž** in **Maja**

Vsako leto smo taborniki ob začetku novega šolskega leta pripravili na obeh osnovnih šolah, Deskle in Kanal, predstavitevne stojnice, s katerimi smo predstavili taborniško dejavnost in s tem želeli privabiti nove člane, da se nam pridružijo.

Letos smo se odločili "promocijske" aktivnosti zastaviti nekoliko drugače. Odločili smo se za Dneve Odprtih vrat za stare in nove tabornike, na katerih so se nam lahko pridružili vsi otroci, ki si želijo avanture in spoznavanja taborništva. Odločili smo se za dva dneva: 7. In 21. september. Prvič smo se zbrali na šolskem igrišču v Desklah, kjer smo najprej uredili gredico sivke, nato pa smo se učili delati vozle in vezave ter spoznavali razne spretnostne igre. V soboto 21. septembra pa smo se na taborniškem prostoru v zgornjih Desklah seznanili s postavljanjem bivaka in šotora, s signalizacijo in poskusili smo se tudi v streljanju z lokom. Seveda pa to ni vse, kar se taborniki učimo. Še veliko več taborniških veščin bomo spoznavali skozi vse šolsko leto, vmes pa ne bo manjkalo tudi zanimivih akcij. Zato ste vabljeni vsi, da se nam pridružite!

Kaj nas letos še čaka

Po dnevih odprtih vrat se bodo začela redna tedenska srečanja za mlade tabornike. Konec oktobra organiziramo tradicionalni kosanjev piknik, 20. decembra pa že sedaj napovedujemo drugi nočni pohod ob Soči ob zimskem solsticiju, najdaljši noči v letu.

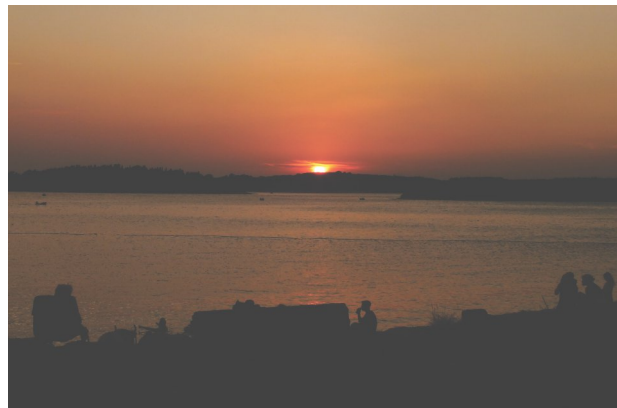
Misli predsednika

Milan Kodelja uspešno vodi društvo

Tudi najmlajši premagovali ovire na poligonu
Foto: Blanka Černe

tabornikov Rod Odporne želve že 5 let: »Veseli me, da smo v zadnjih letih uspešni pri pridobivanju novih članov med tabornike, saj se nam vpis vsako leto povečuje. Seveda pa nam to ne bi uspevalo, če ne bi kar precej truda vlagali v usposabljanje mladega kadra, ki nato uspešno vodi srečanja z mlajšimi taborniki. Seveda tudi izkušeni taborniki »grč« z veseljem priskočimo na pomoč. Zdi se mi, da nam uspeva vsako let izvesti več zanimivih aktivnosti, tako taborniških kot tudi drugih. Naslednje leto 2014 pa nam je še poseben izziv, saj bo naše društvo praznovalo že 50-letnico delovanja. Že sedaj vas vabim, da se nam pridružite na slovesnem praznovanju.«

Sončni zahod v Puntiželi

Foto: Valter Reščič

Super tatkoti s super mentorico

Pravijo, da so njihove največje oboževalke upokojenke, ampak s svojim simpatičnim nastopom navdušujejo tako mlade, kot nekoliko starejše.

Petra Paravan, foto: Damijan Simčič - Zoso

Tatkoti na Kambreškem (Kulturni dnevi pod Globočakom)

Gotovo najbolj nasmejejo svoje otroke, ki prav tako nastopajo v plesni skupini. Po trditvah plesne mentorice, **Tanje Simčič Makuc**, navdušujejo kamorkoli pridejo.

Plesna skupina Tatkoti se je izoblikovala po zaslugi **Jožice Stanič**, plesalke pri Tincih. Pri sestavljanju

otrok, ki jih poučuje ples in že po prvem nastopu Tatkotov v Desklah so zadeli terno, saj so navdušeni gledalci s ploskanjem preglasili glasbo, na katero so plesali. Kot sami pravijo, so bili na začetku simpatični prav zaradi nerodnosti.

Tatkoti imajo za seboj kar nekaj nastopov na prireditvah v domači občini. Poznajo jih že naokoli in jih vabijo vsepovsod, ampak zmanjkuje jim časa, da bi vse nastope sprejeli. Večinoma plešejo takrat, ko nastopajo tudi njihovi otroci. Skupina nima rednih treningov, saj nimajo ustreznega prostora na razpolago (telovadnica v Desklah je precej zasedena). Člani se z mentorico dobijo nekajkrat pred nastopi, zadoščajo jim štiri vaje, da odplešejo, kot so vadili. Tanja je nanje zelo ponosna.

Tatkoti plešejo za zabavo in druženje, to je njihov hobi. Prvi mož skupine je **Boštjan Zidarič**, vsestranski plesalec z ritmom in idejami. Z njim ni nikoli dolgočasno, saj se z njim nasmejejo do solz,

pravi Tanja. **Branko Paravan** je najbolj vesten, nikoli ne zamuja na treninge in uživa v plesu. **Gorazd Černuta** je dober plesalec in tisti na katerega se lahko zanesesh, vedno reče »ni problema, bomo zrihtal« in že je urejeno. **Marko Štendler** se vedno trudi, da se koreografije nauči tako kot je treba, da zadevo perfektno obvlada. **Slavko Lazar** je človek, ki nikoli ne komplicira, njemu je vse OK in seveda ima dober ritem. **Mitja Bašelj** se je letos pridružil in takoj navdušil, saj se je brez težav vse naučil. Letos je imel premor **Jani Koncut**. Tanja pravi, da ima v skupini šest dobrih prijateljev, brez katerih si svojega življenja ne zna več predstavljati, saj se z njihovimi družinami veliko družijo. Preživeli so že vikend v Koritnici, obeta se jim še eden s kondicijskimi in plesnimi pripravami.

Tanja Simčič je v sklopu Plesne šole KRE-art pred tremi leti pričela s poučevanjem plesa predšolskih otrok v Desklah. Začela je s skupino desetih otrok, v šolskem letu 2012/2013 pa se je število otrok povečalo na 72 in skupina se je razširila tudi v Kanal. Pravi, da končno dela nekaj, kar jo veseli. Otroci jo napolnijo z energijo, z njimi uživa. Zanj je nekaj najlepšega, ko vidi sproščene in srečne otroke, ki ponosno odplešejo naučeni ples. »Ko na nastopih zagledam polno dvorano, me za trenutek preleti strah in pomislim, kaj če se bodo ustrašili, kaj če bodo jokali, ker v tej množici ne bodo videli staršev, a vedno se izkaže, da je moja skrb odveč.« Ples je Tanjina velika ljubezen. Že kot otrok je vedno plesala. Takrat so v šoli imeli plesni krožek Ritmiko in aerobiko, ki je bil zanjo najboljši šolski predmet. Potem se je zgodilo nekaj fantastičnega, poudari, hči **Asja**. Bila je mlada mamica z veliko energije. Z dojenčico je ves čas plesala po hiši, kasneje ko je hčerka odrasčala, sta imeli plesne nastope kar v dnevni sobi. Vedela in želela si je, da bo hči nekega dne postala plesalka, kajti imela je ritem, stil, ideje. Želja se ji je izpolnila, Asja je odlična plesalka, plesno pot je začela pri plesni šoli Rebula, kasneje pa v plesnem klubu Kre-art. »Z Damjanom jo popolnoma podpirava in spremljava na tekmovanja.« Tanjo je ples zasvojil, tako da je spet začela plesat pri hip hop mamah, ki jih je takrat vodila njena dobra prijateljica, ustanoviteljica plesnega kluba Kre-art, **Kristina Fabijan**. Prvo leto so postale državne podprvakinje, drugo leto državne prvakinje in evropske podprvakinje...

Tanja še pripomni, da ji je plesni klub Kre-art zaznamoval življenje in doda: »Ples je govorica telesa, ki se izraža skozi ritem glasbe in lahko predstavlja stil človekovega življenja, kajti z vsakim gibom se v človekovi duši ustvarja zadovoljstvo. Zato vsem polagam na srce, plešite, naj vam ne bo nerodno!«

Tanjo so izkušnje pripeljale do spoznanja, kaj v življenju zares šteje; z izrednim čutom za sočloveka je postala prepoznavna tudi kot organizatorka dobrodelnih prireditev in dejanj, saj zbira obleke in različne potrebščine za ljudi v stiski.

Tatkoti imajo talent za ples in zabavo

programa za vsakoletno plesno revijo, ki jo organizira prav Plesna skupina Tince, je pomislila na ples fantov ali moških, ki bi ga izpeljali kot nekakšen skeč. Tanja se je takoj spomnila na očete

Tanja Simčič Makuc z najmlajšimi plesalci

Tradicija v vsej svoji veličini

Darja Rijavec, foto: Jolanda Mihelič

FS Kal nad Kanalom je 9. septembra nastopila na Mednarodnem festivalu narodnih noš in oblačilne dediščine v Kamniku.

FS Kal nad Kanalom je na 43 mednarodnem festivalu narodnih noš in oblačilne dediščine Kamnik 2013 uspešno in ponosno predstavila naš kraj, našo občino.

V folklornih kostumih oblikovalke **Elze Pavšič** kalskih "tahmašnih" oblekah s katerimi poustvarjamo oblačenje domačinov na prelomu iz 19. v 20. stoletje smo se skozi staro mestno jedro Kamnika, ki je v nedeljo, 9. septembra, zaživel v barvah bogate kulturne dediščine, sprehodili skupaj z več kot 2000 udeleženci povorke in tradicijo začutili v vsej njeni veličini.

Izlet Prekmurje

Tekst in foto: Dora Ravnik

Člani gledališke skupine "Globočak" Kambreško smo se odpravili na dvodnevni izlet v Prekmurje. Določili smo drugi vikend v avgustu. Lepa sončna sobota nas je vabila na drugi konec Slovenije.

Startali smo v Ročinju. Pot nas je vodila mimo Tolmina, Idrije, Ljubljane do Trojan. Tam je bila naša prva postaja. Posladkali smo se s trojanskimi krofi in drugimi dobrotami, ki so jih člani društva prinesli s seboj. Pot nas je vodila naprej mimo Celja, Maribora do Veržejja kjer smo si ogledali mlin na Muri. To je edini panonski plavajoči mlin. Ta mlin še zmeraj melje moko.

Naslednja naša postaja je bil Tropski vrt v Dobrovniku. Naučili smo se barvitosti živopisanega rastlinja. Tu gojijo orhideje in druge tropske in subtropske rastline. Pot nas je vodila do Bogojine. Ogledali smo si sinagogo, delo arhitekta **Jožeta Plečnika**. Naslednja postaja je bilo Bukovniško jezero. Izvir vode tu v jezeru ima razne zdravilne učinke. Ogledali smo si tudi razne znamenitosti Lendave. Utrujeni a polni doživetij smo se zvečer nastanili na turistični kmetiji Ranč (Gabrje -

Lendava). Uživali smo ob dobri hrani, pogledu na divje prašiče, jelenjadi in ribe. Naslednji dan smo šli v Moravske toplice. Pravo sprostitiv smo dobili v topliških bazenih in na raznih toboganih.

Pot nas je nato vodila mimo Ptuja, kjer smo si ogledali grad in mesto. Polni lepih vtisov in dogodkov smo se v poznih večernih urah vrnili domov.

Osmi pohod Ročinj - Triglav

Simon Prinčič, foto: Pohodniki

V nedeljo, 1. septembra ob 4h, se je skupina sedmih pohodnikov odpravila peš iz Ročinja na Triglav. S pohoda so se vrnili 3. septembra.

Niku Melinku in **Simonu Prinčiču**, ki sta se na to pot odpravila že osmič zapovrstjo, se je letos pridružilo še pet pohodnikov, dva iz Ročinja, eden iz Kala nad Kanalom, eden iz Doblarja in najstarejši iz Vrtojbe.

Pot jih je vodila mimo Mosta na Soči do Poljubinja in naprej proti planini Stador.

Po krajšem postanku so nadaljevali do planine Razor, kjer so se okrepčali in nato čez preval Globoko prišli do prve postaje doma na Komni. Naslednji dan so v meglenem jutru nadaljevali

proti koči pri Triglavskih jezerih in naprej po dolini Triglavskih jezer, preko Kanjavčevih polc do Doliča, kjer jih je čakala še skupina petih, ki je prišla iz Zadnjice.

Tretji dan so se vsi skupaj povzpeli na vrh Triglava, tri dnevna hoja je bila poplačana s čudovitimi razgledi. Udeleženci pohoda zatrjujejo da ga naslednje leto ponovijo.

Srečanje po petdesetih letih

V soboto, 22. junija, smo učenci Osnovne šole Deskle obeležili 50-letnico zaključka osnovnega šolanja. To je bilo v šolskem letu 1962-63. Za nas se je pouk končal še v stari šoli (pri Zadružnovih), kajti takrat je na novo zgrajena šolska stavba šele odpirala svoja vrata.

Oskar Vodičar, foto: Bogdan Kralj

Skupinska slika nekdanjih sošolcev

Medse smo povabili še živeče učiteljice in tovariša učitelja, ki so nam v zadnjem razredu po svojih najboljših močeh poskušali vlititi tistega znanja, ki naj bi nam prišlo prav v nadaljnjem življenju. Prepričani smo, da jim je to v popolnosti uspelo. In kdo so bili to? Učiteljice **Vera Pipan, Silva Ogrič Matevžič, Adrijana Zimic Stanič, Marija Zelinšek Gorjan, Yvone Lovišček Racman** in **Rozina Konjedic** ter

učitelj **Severin Juretič**. Vsi, razen dveh, ki se iz opravičljivih razlogov srečanja nista mogla udeležiti, so se veselili z nami.

Zbrali smo se v avli osnovne šole. Ko se je oglasil šolski zvonec, smo odšli v učilnico. Urejena je bila v duhu takratnega časa. Posedli smo se v klopi in po pozdravnem nagovoru, ob katerem smo se spomnili tudi sošolcev in učiteljev, ki jih ni več med nami, ter

besedah sedanjega ravnatelja **Vojka Simčiča**, opravili kratko preverjanje znanja.

Tudi nekdanje tovarišice učiteljice so nam namenile nekaj besed, s katerimi so nas preselile v čas, ki je daleč za nami. Sledilo je obvezno fotografiranje pred šolo in skupen odhod na domačijo Vodičarjevih na Vodice, kjer smo ob dobri hrani in kapljici ter čudovitem vremenu uživali v naravi do poznih večernih ur.

Vse je bilo organizirano v duhu časa izpred 60 let, in to na šaljiv način. Ob obujanju spominov smo se počutili spet mladi. Razšli smo se v upanju, da se bomo še velikokrat srečali.

Po 50. letih ponovno sedli v šolske klopi

Skrb za gibanje že pri najmlajših

Poudarjanje gibanja, nanašajočega se na zdravje kot osnovno življenjsko vrednoto, se dandanes zdi že klišejsko. Predvsem pa nepotrebno v toplejših dneh, ko smo bolj vsakodnevno športno nastrojeni, če le ni prevroče ...

Mojca Perkon Kofol, foto: Marinka Pertovt Jerkič

V Levpi skrbijo za gibanje že pri najmlajših

Miselnost o redni športni aktivnosti in s tem zdravem in kvalitetnem načinu življenja je prisotna v Levpi že dolgo. Predvsem pa je pomembno, da je prešla na skrb za najmlajše. V dvorani v Levpi je lani in v začetku letošnjega leta potekala tedenska vadba pilatesa in zumba pod vodstvom **Celsa Carre**. V mesecu maju in juniju pa je organizatorica **Marinka Pertovt Jerkič** poskrbela, da se je v tamkajšnji dvorani izvajalo plesno-borilno veščino zelo priljubljene capoeire, prav tako s strani C. Carre.

Tako je devet otrok starosti med štiri in sedem let spoznavalo osnove capoeire, borilne veščine, plesa, igranja na instrumente, petja. V septembru nameravajo z aktivnostjo nadaljevati bolj resno, pričakujejo tudi, da bodo dobili pas kot simbol napredovanja in resnejšega treninga.

Čeprav najmlajši ne razumejo, kaj pomeni

krepite telo in duha, vzbujati samozavedanje, postavljati temelje v svojem razvoju, se učiti discipline in se tudi sorazmerno s tem zabavati, je prav, da za to poskrbimo odrasli in jih k temu usmerjamo, pravi Marinka P. Jerkič.

In pri tem smo lahko veseli, da imamo možnosti zaradi dvorane v bližini na dlani, čeprav je zanimanja včasih premalo. Starši iz okolice Levpe otroke raje odpeljejo v Kanal ali še dlje, kar je včasih za marsikoga težko. Tu pa so otroci tako rekoč doma. Marinka P. Jerkič tudi poudarja, da so možnosti za izvajanje različnih dejavnosti neomejene. Ljudje so tudi zainteresirani, predlagalo se je že plesne vaje in v načrtu so tudi druge stvari.

Tako poudarja, da lahko vsi, ki imajo kakšne predloge in želje, slednje sporočijo predsedniku ŠKTD Levpa **A. Štruklju**, predvsem pa na to, da naj se vabilu na športne aktivnosti v dvorani v čim večjem številu odzovejo, saj bodo le tako potekale v tem kraju tudi v bodoče.

Ležalniki leteli po zraku kot kartonske škatle

Društvo upokojencev Kanal že deseto leto organizira enodnevna kopanja v Izoli v ZDUS hotelu Delfin, ki ga odlikuje izjemno lepa lega ob morju z urejeno, delno betonirano plažo s popoldansko senco. Za sprostitev in rekreacijo so na voljo poleg morja tudi notranji in zunanji bazen z morsko vodo.

Marija Marinič in Franc Komac, foto: Peter Falatov

Poletno aktivno druženje

Pred leti je bila na rednem letnem občnem zboru ZDUS-a, predstavljena zanimiva in cenovno ugodna ponudba hotela Delfin. Pobudo in vso organizacijo enodnevnih kopalnih izletov je prevzela **Nada Falatov**, kar zelo uspešno in predano počne že deset let.

Odziv in navdušenje nad tako organiziranim obiskom morja je bil velik. Taka oblika kopanja je zlasti za malo starejše prijazna, saj je poskrbljeno za vse in je v sorazmerno nizko ceno vključen prevoz, kopanje, kosilo in seveda animacija. Počutijo se varne, saj je stalno prisoten tako v bazenih kot na morski plaži reševalec. Včasih si kopanje popestrijo z ogledom znamenitosti ali plesno zabavo. Upokojenci so zadovoljni, ker jim takšen dan poleg plavanja pomeni druženje in sprostitev. Dan si namreč popestrijo s klepetom, igro kart ali branjem. Nekateri pa gredo na potep po mestu in si potešijo željo po ogledih izložb in nakupovanju.

Število udeležencev je različno, včasih sta polna dva avtobusa, največkrat pa eden. Kopanje je organizirano praviloma enkrat mesečno v poletnih mesecih. Običajno je vstopna postaja Kanal, v kolikor pa je dovolj interesentov, je avtobusni prevoz organiziran tudi iz drugih manjših krajev. Izletov se udeležujejo posamezniki, pari, mešano, pa tudi drugi družinski člani (vnuki), v kolikor so na avtobusu prosta mesta. Letos se je kopanja udeležilo 146 ljudi, od tega sta dve tretjini stalnih udeležencev. Najstarejši med njimi je star 80 let. Vsak seveda potuje na lastno odgovornost, a je Nada ponosna, da v vseh teh letih še ni bilo nobenega nesrečnega pripetljaja.

Prav na dan letošnjega drugega kopanja konec julija, se je nad Istro razbesnelo neurje.

Sonja Kralj tako opisuje tramontano:

Ob popoldanskem odhodu na plažo, mi je prodajalka spominkov na moje začudenje, zakaj je že pospravila polovico izdelkov povedala, da je napovedana tramontana. Sama pri sebi sem si mislila, da ob tako lepem vremenu res ne bi bilo potrebno tako hiteti. Ležali smo v senci in se hladili v morju, ki je ta dan imelo 27 stopinj. Daleč tam na italijanski strani se je malo pooblačilo. Mi pa smo še vedno veselo uživali v vodi. Kar naenkrat se je nebo nad Piranom stemnilo, po sredini morja pa se je vlekla siva črta. Z bliskovito hitrostjo je oblačnost naraščala in se bližala Izoli, zapihala je močna burja in odnašala vse s seboj. Ležalniki so leteli po zraku kakor kartonske škatle. Morje je pobesnelo pljuskalo na obalo, voda je pobirala kamenje v morju in ga metala na plažo. Na ladjah in barkah, ki so bile privezane ob pomolih, so se oglasili zvončki. Kolikokrat sem opazovala te mirne zvončke, danes pa so imeli zastrašujoč glas. Spomnila sem se starega izreka, ki pravi "kadar prihaja huda ura, še zvonovi zvonijo".

Za kopanje v Izoli je vsako leto veliko zanimanja

Pograbili smo brisače in torbe ter bežali. Na plaži je bilo kot v mravljišču, vsak je hitel in si poiskal zavetje. Na terasi hotela Delfin smo še nekaj časa opazovali ta tako imenovani pojav tramontano. Potem se je morje potuhnilo, kakor da bi zlezlo vase, najprej je pobralo vodo z obale, potem je požrlo svoje valove, vsa jeza je šla v globino. Spet je pokazalo svojo mirno s soncem obsijano modro barvo. Tudi zvončki niso več zvonili.

Vabila za kopanje so najmanj 14 dni pred izletom izobešena na oglasnih tablah, pa tudi na portalu Društva upokojencev Kanal na spletni strani posrcumlad.si. Vabimo vse, da se nam drugo leto pridružite.

Športne igre

Dne 15. junija so v Vipavi potekale 10. športne igre upokojencev severnoprimorske regije, katerih smo se udeležili tudi člani društva upokojencev Kanal.

Tekmovanje je potekalo v balinanju, pikadu, streljanju z zračno puško, ribolovu, reševanju križank, šahu in kegljanju v moški in ženski konkurenci. Naši tekmovalci so sodelovali v vseh panogah razen v kegljanju ter streljanju z zračno puško v ženski konkurenci. Ob tej priložnosti vabimo vse, ki bi radi kegljali in ženske strelke, da se nam pridružijo na naslednjih športnih igrah. Tudi v ostalih športnih panogah so vrata vsem odprta. Več kot nas bo, močnejši bomo.

Naši športniki so dosegli veliko dobrih rezultatov,

zato naj omenimo samo najboljše. Ženska ekipa v pikadu je zmagala in se s tem kvalificirala na državno prvenstvo. Ponovila je uspeh izpred dveh let. Moška balinarska ekipa je zasedla drugo mesto, strelci z zračno puško pa tretje mesto. V posamični konkurenci pa sta tretje mesto zasedla **Zdenko Skok**, v streljanju in **Miro Hvalica** v pikadu. V skupnem seštevku vseh panog pa je naše društvo med 22 sodelujočimi društvi zasedlo odlično drugo mesto. Vsem tekmovalkam in tekmovalcem čestitamo in naj jih športni duh spremlja še naprej.

Pridružite se nam pri zbiranju zamaškov

Društvo upokojencev Kanal je na pobudo podpredsednice društva **Sonje Kralj** organiziralo zbiranje plastičnih zamaškov. Izkupiček od zbranih zamaškov bo namenjen mlademu fantu, ki zaradi bolezni potrebuje nožne proteze. Zamaške lahko prinesete vsako prvo sredo v mesecu med 8. in 10. uro v pisarno društva ali oddate pri svojih poverjenikih. Zbirali se bodo tudi na javnih prostorih, kjer bodo nameščene škatle, in v župnišču Kanal.

Akcija poteka tudi v drugih društvih upokojencev. Za informacijo lahko pokličete na telefon DU 041 333 794 ali 041 297 202.

Stopimo skupaj, da bomo čim prej zbrali potrebna sredstva.

Druženje ob Soči

Zbrali smo se, da bi kljub skoraj neznosni vročini in vsakodnevnim skrbem, preživeli dan nekoliko drugače

Majda Rejec in Danila Schilling, foto: Danila Schilling

Z zanimanjem smo spremljali dogajanje

Obetal se je topel avgustovski dan, kakršnih je bilo letos v izobilju. Toda v senci visokih dreves in hladni sapici, ki je vela od bližnjega jezera na Soči, je bilo prijetno hladno.

Kot že leta smo se tudi tokrat člani Društva upokojencev Deskle Anhovo zbrali avgustovskega, nedeljskega popoldneva na Ladišču, da bi ob druženju, zabavi in prijetnem kramljanju pozabili na vsakodnevne tegobe in preživeli popoldne kar se da lepo.

Zbralo se nas je preko 150. Med nami so bili tudi

člani Društva slovenskih upokojencev za Goriško iz Gorice (Italija), s katerimi že leta gojimo prijateljske odnose. Seveda je bilo tudi kar nekaj otrok, ki so spremljali svoje dedke in babice.

Po nagovoru in pozdravu predsednice društva **Majde Rejec** je sledila najprej kulturna prireditev, ki je postala že kar stalnica naših druženj.

Naša članica **Silva Matevžič** nas je v pristni deskljanščini popeljala

leta nazaj, v čase ob prelomu 20. v 21. stoletje in v leta do druge svetovne vojne oziroma malo po njej. Slikovito je opisala življenje na vasi nekoč in ga primerjala s sedanjimi časi. Kar toplo nam je bilo pri srcu, ko smo tudi sami obudili spomine na čase našega otroštva.

Naših prireditev si skoraj ne moremo zamisliti brez naše pesnice **Bojanke Medvešček**. Tudi tokrat nas je prevzela z deklamiranjem svojih pesmi, ki jih napiše, kadar se počuti osamljeno, žalostno, ali pa tudi kar tako, ko se ji utrne prava misel.

Pevke ženskega pevskega zbora Društva slovenskih upokojencev za Goriško so zapele nekaj domoljubnih pesmi in požele priznanje vseh udeležencev.

In končno. Zaplesale so Tince, naša plesna skupina. Predstavile so se s plesom, ki so ga poimenovala kar »ples z metlami«. Prikazuje ameriške gospodinje iz 60-tih let prejšnjega stoletja, ki so naveličane vsakodnevne čiščenja, pospravljanja in nerganja svoji mož. Odločijo se za spremembo in poživitev vsakdana, zato se prelevijo v živahne in zapeljive nagajivke. Glede na odziv gledalcev jim je to vsekakor uspelo.

Druženje smo nadaljevali z interno tombolo, ki jo je spretno in zabavno vodil **Zmago Lovišček**. Ob živi glasbi smo plesali še daleč v noč.

Ples z metlami

Pohod na Veliko planino

Nepozabni cvetoči travniki, zvonci živine, ki se mirno pase, zasanjane staje in prijazni ljudje, to je Velika planina.

Majda Rejec in Silvo Gregorčič, foto: Mirjam Morenčič

Kljub naporni hoji smo neizmerno uživali

Pohodniki iz Društva upokojencev Deskle Anhovo smo že kar nekaj časa načrtovali pohod na Veliko

planino. Odločili smo se, da bo to peti julij, kar je bila dobro, saj nas je pričakal lep, sončen dan. Pohod smo začeli v zaselku Volovjek na nadmorski višini 1029 metrov. Pot nas je vodila po senčnatem gozdu preko Sončnega griča na Malo planino, kjer smo se ustavili v Jarškem domu in se po naporni poti nekoliko oddahnili in okrepčali. Med občudovanjem mirne, s cvetjem poraščene planjave smo mimo Domžalskega doma prišli na Veliko planino, kjer

stojita lepa lesena cerkva in pastirski muzej. Prijazna oskrbnica, napravljena v nošo nekdanjih

pastirc, nam je predstavila zgodovino pastirskih stanov na planini. Razstavljeni predmeti kažejo izredno iznajdljivost pastirjev pri oblikovanju in izdelavi pripomočkov, ki so ljudem olajšali življenje na planini.

Nadaljevali smo pot in bili kar presenečeni, ko smo srečali kosce, ki so se že vračali z jutranje košnje. Presenetilo nas je, da sta bila med njimi poleg starejših pastirice in pastirja tudi dva mlada fanta. Veselo je bilo pri ledeni jami polni snega, ki smo jo spotoma odkrili. Sredi poletja smo se razigrano kepali in se prijetno ohladili. Mimo Zelenega roba smo prispeli na Gradišče, kjer je na 1666 metrih nadmorske višine najvišja točka Velike planine. Od tu je čudovit razgled na okoliške vršace Kamniških Alp. Polni vtisov smo se mimo Male planine spustili na planino Kisovec, kjer nas je že čakal kombi, da nas zapelje proti domu.

Nepozabni cvetoči travniki, zvonci živine, ki se mirno pase, zasanjane staje in prijazni ljudje so privedli do sklepa, da bomo pohod zagotovo ponovili.

Drugo srečanje Net-age

Občina Kanal ob Soči je julija sodelovala na drugem rednem srečanju mednarodnega IPA projekta NET-Age za boljšo socialno zdravstveno oskrbo starejših.

Klara Golja, foto: Arhiv Net-age projekta

Med 9. in 10. julijem je v Lezhe-Albanija potekalo 2. mednarodno redno srečanje NET-Age projekta. Srečanja so se udeležili predstavniki Občine Kanal ob Soči skupaj s partnerjem v projektu - ZDUS-om. Cilj NET-Age projekta je izboljšava koordinacije med javnimi in prostovoljskimi interesnimi skupinami –premagovanje ovir na področju pomoči starejšim, spodbujanje sodelovanja na lokalni ravni in jadranski regiji ter zagotavljanje inovativnih socialno-zdravstvenih storitev za starejše – aktivno, zdravo in neodvisno staranje. Projekt je financiran v okviru čezmejne kooperacije programa IPA-Adriatic 2007-2013. Skupni proračun projekta je 1.880.437,49 evrov, z začetkom v oktobru 2012 in zaključkom maja 2015. Inicijativa je osnovana na partnerstvu trinajstih organizacij in regij, ki so pripadnice držav jadranske regije: Italija, Albanija, Hrvaška, Črna gora, Srbija in Slovenija. Na srečanju smo partnerji izmenjali informacije o administrativnih in finančnih vprašanjih, o do sedaj opravljenih aktivnostih ter naredili načrt aktivnosti v projektu v naslednjih mesecih. Prvi dan srečanja so bili predstavljeni splošen pregled projektnih aktivnosti, nadaljnji potek projekta ter finančna analiza. Predstavljene so bile lokalne in čezmejne SWOT analize, katerim je sledila razprava. Drugi dan je skupina strokovnjakov NET-Age

predstavila Skupni akcijski plan (JAP), ki analizira možnosti usklajevanja, dopolnjevanja in sodelovanja v NET-Age državah. Cilj JAP-a je ustvariti uspešno čezmejno okolje, kjer lahko javne in prostovoljne organizacije sodelujejo in delijo znanje, ter razvoj standardne metodologije sistematičnega načrtovanja in preskrbovanja socialno zdravstvene oskrbe za starejše. Vsi partnerji bodo do naslednjega srečanja pripravili kratek opis specifičnih aktivnosti, ki se trenutno izvajajo v projektu ter predstavili osnutek načrta za naslednje srečanje, ki bo potekalo v Novem Sadu, Srbija (november 2013). Med tem bo v Kanalu potekala prva delavnica za izmenjavo znanj, ki se je bodo udeležili predstavniki deležnikov na področju socialno zdravstvene oskrbe

Mednarodno srečanje Net-age projekta v Albaniji

starejših. Tematika delavnic bo obsegala problematiko starejših na demografsko degradiranih območjih, kvaliteto življenja starejših na tem območju in možnosti reševanja tovrstnih problemov. Za informacije o projektu se lahko obrnete na vodjo projekta **Klara Golja**, tel: 05 398 12 18 (Občina Kanal ob Soči). Povezave: www.net-age.eu/

**avto
vuga**
Nova Gorica

Prodaja vozil: 05/33 33 444
Servis vozil: 05/33 33 440

AVTO VUGA d.o.o. Partizanska 55, Nova Gorica
e-pošta: avtovuga@siol.net www.avtovuga.si

Novi SX4 S-CROSS

SUZUKI.

SX4 S-CROSS
DVOKOLESNi IN ŠTIRIKOLESNi POGON!

Pov.p. SX4 s-cross od 3,7 - 7,1 l/100km, emisija CO2 od 110 - 135g/km

Odrske face

Teden pred pričetkom Gledališča na Kontradi je Gledališko društvo Kontrada v Gostišču Križnič pripravilo razstavo fotografij treh domačih avtorjev: Boruta Jurca, Marka Kacina in Marja Gabrijelčiča.

Petra Paravan, foto: Severin Drekonja

Gledalci so z zanimanjem prisluhnili avtorjem

Razstave so od leta 2007 stalnica Gledališča na Kontradi. Tistega leta so obeležili 140-letnico kanalske čitalnice, zato je tudi razstava prikazala gledališko življenje v Kanalu. Naslednje leto je bila

razstava posvečena vsem dotedanjim predstavam Gledališča na Kontradi, leta 2009 so na ogled postavili plakate avtorja **Branka Drekonje**, leto kasneje so se pod naslovom Gledališka fotografija predstavili trije avtorji: **Marko Kacin**, **Barbara Perše Fajdiga** in **Borut Jurca**. V jubilejnem letu 2011 je razstava prikazala fotografije predstav in vseh sodelujočih v 15 letih, lansko leto pa tematika ni bila povezana z gledališčem, pač pa s poplavljanjem Soče. Na odprtju razstave so avtorji spregovorili o svojem delu. **Marjo**

Gabrijelčič je poudaril, da je v fotografiji iskal predvsem igro sence in močan kontrast med svetlobo in temo. Popeljal nas je skozi svoj cikel, ki ga je poimenoval Akcija (senc) in nam odstiral oblikovne

značilnosti fotografij. Javnosti se je prvič predstavil in požel bučen aplavz.

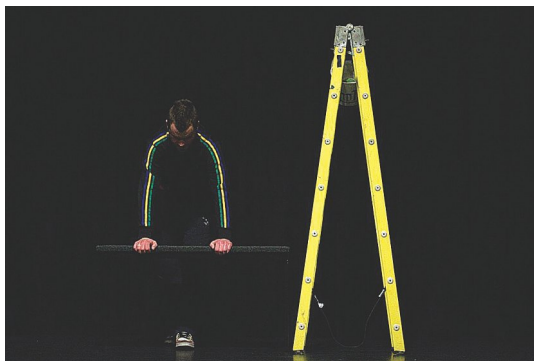
Marko Kacin se že več kot 30 let ukvarja s fotografijo, v Gostišču Križnič je razstavljal v tretje. Njegov najljubši motiv je narava, predvsem živali, z gledališko fotografijo pa se je začel ukvarjati prav zaradi povabila gledališke skupine. Dokumentiral je številne predstave, na tokratni razstavi pa je izpostavil portrete.

Če smo pri Marjovih fotografijah občudovali oblikovne značilnosti in posebnosti, pa nam je Marko postregel z izredno izraznostjo portretirancev.

Borut Jurca se je izkusil kot igralec in ker je gledališče igra, se je tudi sam s fotografijami malo poigral. Sicer je poudaril, da ima raje naravno, neobdelano fotografijo, a pri tej razstavi je bila igra v kontekstu. Fotografije je namreč s pomočjo programa barvno in svetlobno obdelal, poudaril določene detajle, ki v gledalcu še toliko hitreje priklječejo možnost vsebinske interpretacije.

Zaključil je, da je potrebno kar veliko sreče oziroma predvidevanja, ko želimo ujeti trenutek izraznosti vsebinskega in oblikovnega sporočila (fotografiral je namreč gostujoče predstave). Njemu je to dobro uspelo.

Izpostaviti pa tudi moramo, da je gledališka fotografija precej težavna zvrst, saj sta pogosto prisotna gibanje in šibka svetloba, zato sta tehnično znanje in oprema zelo pomembni.

Marjo Gabrijelčič: Mislim

Marko Kacin

Marjo Gabrijelčič: Akcija

Borut Jurca: Spustite med pod kovter

Borut Jurca: KUD Visoko

Pod krošnjami tretjič vršalo branje

V Kanalu se je med 23. julijem in 5. avgustom tretjič odvijala Knjižnica pod krošnjami. Povezovalni moto je bil "Bralna in knjižna kultura trajnostnega razvoja".

Blaž Valentinčič, ŠKD Nasmejanih

Letošnjo, tretjo izvedbo knjižnice pod krošnjami v Kanalu je zaznamoval trajnostni duh. Odprla sta jo duo **Lunin Med (Samo Kutin, Mateja Gorjup)**, ki za otroke interpretirata ljudske pesmi ob spremljavi "tisočerih" glasbil, ki simbolizirajo multikulturnost znotraj glasbe. Sledila je odpoved zaradi vremenskih (beri človeških) vplivov, tako da bomo sanjskega **Matijo Solceta** doživeli naslednjič. O trajnosti govori tudi "furbasti" škat Lamk, ki so ga uprizorili člani gledališke skupine KUD Cerkno **Strila z jasnga**. Lamk Je simbol premetenosti in trdoživosti. Nato je bil na vrsti pripovedovalec, "kanauc" **Miha Žorž**, nikoli "odklopljen", ampak vedno pripravljen, kar tudi zaznamuje jutrišnjost.

Kako naprej h koreninam, nam ni uspelo izvedeti, saj je permakulturni načrtovalec **Aljaž Plankl** zaradi višjih razlogov odpovedal prihod. Smo pa zato doživeli kaj pomeni biti "sr(e)čen" in predan domoljub, četudi živiš izven svoje države. To počne **Olga Moroz**. Skozi ukrajinske pravljice razlaga

Lunin Med

Foto: Nejc Laščak

ukrajinsko kulturo, ki je bila slabih 50 let zatrta. Vendar ni izumrla prav zaradi sr(e)čnosti in domoljubja, ki krasita tudi Olgo.

Značilnost, ki jo ima **Juž Milčinski**, improvizator, bo za trajnostni razvoj družbe prav tako pomembna, saj umirjenost, pragmatizem ter improvizacija vodijo k varnejšemu jutru. Ključ do trajne čilavosti brez poželenj in nepotrebnih potešenj je, kot pravi **Matjaž Doljak**, v hrani ter v postu kot antipodu.

Zadnja gostja pa je bila tista, ki je pri nas referenčna točka za klimatske spremembe in tudi znanstveno deluje na tem področju. Podnebne spremembe že

močno vplivajo na življenje milijonov ljudi po vsem svetu in nenazadnje jih že čutimo tudi na lastni koži.

Dr. Lučka Kajfež Bogataj opozarja, da ni dovolj, če se odpovemo uporabi škodljivih proizvodov ali zmanjšamo porabo energije, pač pa je treba spremeniti miselnost.

Kako to storiti?

Znanstvenih idej je veliko, nam je povedala, a izvedba peša. To pa bo rdeča nit naslednje Knjižnice pod krošnjami v Kanalu.

Posebna zahvala gre knjižničarjem **Nejcu Laščaku**, **Juliji Ipavec** in **Katarini Jerončič**.

Lučka Kajfež Bogataj o podnebnih spremembah
Foto: Julija Ipavec

Mojčin dotik brezčasnosti

Mojca Perkon Kofol že od desetega leta starosti zapisuje besedila v obliki proze, verzov, misli, refleksij, meditacij, pesmi, zgodb. Letošnjega marca je pri založbi Stella izdala zbirko refleksij, **Dotiki brezčasnosti**.

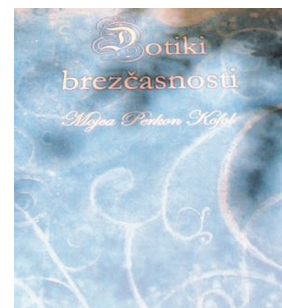
Petra Paravan, foto: Osebni arhiv

»Željo po objavljanju imam že veliko časa, ideja za objavo zbirke pesmi pa je prišla čisto spontano, ko sem videla v knjigi, ki sem jo prebrala, objavo založbe Stella, da k sodelovanju vabijo še neuveljavljene pisatelje.«

Mojca je knjigo sama sestavila in jo oblikovala. Za naslovnico je fotografirala sliko, ki ji jo je podarila prijateljica **Ana Vodopivec**. Pesmi iz zbirke je predstavila na dveh literarnih večerih z drugimi udeleženci, v maju v čitalnici Babel na Mostovni in v juniju v klubu Gromka v Ljubljani. V zbirki refleksij je 39 pesmi, prva je nastala že leta 2005, večinoma pa so nastajale v Pragi, ko je bila leta 2011 na študijski izmenjavi na Karlovi univerzi. Mesto jo je s svojimi

stili in brezčasnostjo povsem prevzelo. In tako so se rojevale misli in razmišljanja, vtisi in doživetja. Po svoji navadi je vse zapisovala v zvezek, ki ga ima skoraj vedno s seboj. »Pesmi imajo predvsem eksistencialno, domovinsko tematiko, katerima nadkriljuje ljubezenska tematika, vendar tista z veliko začetnico... V pesmih se prepleta vidno z nevidnim, podobe narave, ljudi in njihovo delovanje, vendar je težnja pesmi po "brezpodobnosti", samorefleksiji, tako so tudi nekako razvrščene v zbirki. V njih je moč najti tudi elemente glasbe, nekatere pesmi so likovne pesmi, v obliki ptice, lune, srca,..., večpomenske. Če se vanje pogledimo, v njih slišimo glasbo in vidimo podobe, ki se brišejo s časom, njihov namen

pa je občutenje brezčasnosti, miru, kadarkoli in kjerkoli in kdorkoli že smo...« Po končani splošni gimnaziji v Novi Gorici se je vpisala na študij muzikologije v Ljubljani, saj se je deset let učila klavirja in orgel pri **Mirjam Furlan** v Kanalu. Po dveh letih pa jo je prevzelo navdušenje nad besedno umetnostjo in prepisala se je na študij slovenistike

Mojca Perkon Kofol

v Novo Gorico, kjer se je seznanila s svetovno in slovensko književnostjo. Vse bolj jo je začelo zanimati jezikoslovje, predvsem sociolingvistika, psiholingvistika, antropolingvistika in besediloslovje. »Lani sem sodelovala pri projektu v Levpi, kjer smo izdali knjigo o Francu Šuligoju. Njegovo ustvarjanje me je tako navdušilo, da sem opustila vse dosedanje ideje in pisanje za diplomsko nalogo in za predmet naloge izbrala tri njegove ljudske pripovedne pesmi, na katerih sem izvedla besediloslovno analizo.« Mojca zanima nadaljnji študij, raziskovanje jezika znotraj družbe, delo znanstvenice, navdušujejo jo družbene vrednote med tradicionalnostjo in sodobnostjo. »Že dolgo vem, da me bo pisanje tako ali drugače spremljalo celo življenje ... Vzora pri pisanju nimam, saj sem prevzela platonistično miselnost, da je zgodovina ena velika zgodba in s tem umetniško delo, ljudje pa smo vsak po svoje umetniki...« Knjigo je moč kupiti pri založbi Stella, na njihovi spletni strani. Pa še eno Mojčino "poletno" (zadnja pesem v knjigi) v slovo letošnjemu poletju, ki naj nas spremlja skozi vse letne čase.

Nov začetek

Veliko starejše si kot mi,
zato neskončno navdihujoče.
Pričaraš hrepenenje po sprostitvi ...
po navdihu ...
po razmišljanju ...

Morje!
Prikazuješ modrost diha – staro zabrišeš z novim
valom.

Za njim
bela čista ravna sipina ...
kot tvoja gladina,
kot nov čist trenutek,
napojen z ljubeznijo.

Slikajo tudi v naravi

Likovniki deskljanske skupine ne mirujejo niti čez poletje. Vroči dnevi so bili kot nalašč za druženje in slikanje v naravi.

Tekst in foto: Vanda Colja

Deskľanski likovniki v kampu Korada v Kanalu

Že junija so se podali na slikanje v Kromberk, ki ga organizira Javni sklad republike Slovenije za Kulturne dejavnosti – Območna izpostava Nova Gorica. Slike so bile razstavljene septembra v Točki – ZKD v Novi

Gorici. V prijetni senci Turistične kmetije Breg v Golem brdu v Goriških brdih so ustvarjali in se pripravljali na jesensko razstavo. Z navdušenjem so si ogledali »rojevanje« keramičnih izdelkov po stari

japonski raku tehniki. **Ivan Skubin** in **Iva Sivec** sta jima na svoji domačiji na Bregu razložila in predstavila peko glinenih izdelkov. V sodelovanju z Galerijo Rika Debenjaka Kanal so junija že tretjič organizirali slikanje pod naslovom Vedute Kanala, kamor so povabili tudi slikarje – amaterje iz briškega likovnega društva Dablo in čezmejnega Kulturnega društva Endas iz Tržiča (It). Ob Soči pod kanalskim mostom je nastalo kar nekaj čudovitih stvaritev, s katerimi so napolnili Galerijo Rika Debenjaka v času največje kanalske turistične prireditve skokov z mosta sredi avgusta. Pod previsnimi stenami mogočnega Krna na levem bregu Soče leži vas Drežnica, ki je bila že osmo leto prizorišče srečanja likovnikov iz cele Slovenije. 8. Atelje pod Krnom se je zgodil konec avgusta. Med petinpetdesetimi udeleženci je risalo tudi sedem slikarjev – amaterjev iz deskľanske likovne skupine. Dela so bila na ogled postavljena septembra v Fundaciji Poti miru v Posočju v Kobaridu.

Pesem naj združuje

Tekst in foto: Zmago Lovišček, predsednik zbora "Kazimir Nanut" Kanal

Šestega junija 2013 se je na gradu Turjak odvijala 17. Revija pevskih zborov občine Velike Lašče, na kateri so sodelovali trije pevski zbori iz kanalske občine.

Na povabilo **Francija Pečnika**, predsednika KUD "Marij Kogoj" Turjak, smo se odzvali kar trije zbori iz naše občine; MoPZ "Kazimir Nanut" iz Kanala, MoPZ "Lig" iz Liga in MePZ "Jože Srebrnič" iz Deskel.

Člani zbora Kazimir Nanut smo to izkoristili še za krajšo ekskurzijo in smo obiskali domačijo Primoža Trubarja v Velikih Laščah, v Gradežu hišo v kateri

je bil zet naš rojak in skladatelj Marij Kogoj, kar nas tudi povezuje s KUD "Marij Kogoj" Turjak. Bližala se je ura začetka revije, zato smo se odpravili na Turjak, kjer je v veliki viteški dvorani potekala revija. Dvorana je bila polna, po aplavzih sodeč, zadovoljnih poslušalcev, in z njimi smo bili zadovoljni tudi mi. Po končani reviji smo se v prijetnem vzdušju, ob pesmi in klepetu ter seveda ob cvičku, zadržali še kar nekaj časa. Ob slovesu smo si obljubili, da se prihodnje leto spet srečamo. Ob tej priliki bi se rad zahvalil občini Kanal ob Soči, ki nam je to gostovanje omogočila.

Da ne bi pozabili

Bil je četrtkov večer, ko so se mnogi prijatelji in sorodniki Boruta Jurce, po domače Kurota, zbrali v Baru Libero na odprtju razstave fotografij. Ob razstavi je avtor pripravil knjižico z naslovom *Mladost ob Soči*, v kateri je strnil svoje spomine.

Petra Paravan, foto: Osebni arhiv

Knjižico je vsem prisotnim tudi podaril. Razstava in pripoved sta bili osredotočeni na skale, ki imajo svoja imena in s katerih se še vedno skače v Sočo. Predvsem pa je pomembno Borutovo sporočilo, s katerim je naslovil razstavo: *Da ne bi pozabili*.

»Pod Petrucko so bile znamenite naslednje skale: Lašta, Prvi rob, Drugi rob, Tretji rob, Bojevni, Dvoglav in Bled. Pod Milnom pa so Prvi rob, Drugi rob in Tretji rob. Tudi skale pod mostom so imele imena: Štirimetrski, šestmetrski, osemmetrski, Rob kabine, Kabina in Most. To so bila imena odskočišč, s katerih smo skakali v Sočo na noge ali na glavo. Korito in nivo reke Soče sta bila v letih moje mladosti precej drugačna, saj takrat hidroelektrarni Doblar in Plave še ni povezoval tudi drugi tunel.«

Borut je pripovedoval o pestrih dnevih ob Soči. Metali so »plake« in ciljali »bunc« (kovinska konzervna škatla), v vodi so lovili Črnega moža. Študentje so ob brzicah igrali karte. Dekleta so se na brisačah sončila, fantje pa so pripravljali ležišča iz plak (podolgovatih kamnov). Zanimivo je bilo z avtomobilsko zračnico plavati po vodi, največji mojstri pa so bili tisti, ki so sami naredili čoln. Ko se je iznenada vsul dež, so si poiskali zavetje v majhni votlinici in pod previsnim robom med Drugim in Tretjim robom. Robutali so krompir in koruzo, tudi postrv se je znašla na njihovem jedilniku. Ob pesmi so se nato družili pozno v noč. Ob Soči so preživeli cele dneve. Nenapisano pravilo je bilo, da so starejši pazili na mlajše. Posebnost pa so bili skoki na glavo v višini nad deset metrov, predvsem pa z mosta. »Potrebno je kar nekaj skokov z mosta, da dobiš tisti pravi občutek za odriv in uživaš, ko po zraku letiš proti svoji podobi na mirni gladini Soče, se vanjo zaletiš in se iz globine reke v spremstvu milijonov mehurčkov vračaš proti površju. Skakanje z mosta je bil užitek, ki se je ponavljal vedno znova kar nekaj let, vendar je kljub temu prekratko trajal, če pomislim, s koliko odskočišč in kolikokrat sem skočil v Sočo.«

Borutu je umetniški izraz precej blizu. Preizkusil se je namreč v mnogih umetniških zvrsteh. Petje mu je bilo položeno v zibko (ob njem je zelo rad pel mamin oče, ki je bil zaradi tega početja pod fašizmom večkrat tepen in zaprt). Posnel je nekaj dokumentarnih filmov, za katere pravi, da bodo zanimivi šele čez nekaj desetletij. Fotografira predvsem športne dogodke, ne izostanejo niti glasbeni koncerti, gledališke predstave, razne prireditve. Blizu so mu tudi motivi iz narave. Pravi, da je po naključju začel igrati, pridružil se je **Gledališkemu društvu Kontrada**; prvo vlogo je zaigral v predstavi Jeppe s hriba (2007), nato pa še v igrh Eno opravilo v čast in spomin Primožu Trubarju (2008), Ni res, pa le verjamem (2009), Dan oddiha (2010) in Žalujoci ostali (2012). Le pisanja se je otepal, v osnovni šoli ga je celo sovražil. Potem je zanj sledilo obdobje, ko ga nič na svetu ni brigalo. »To je bilo obdobje pijančevanj in padanje proti dnu socialne in družbene lestvice ter pristanek na intelektualnem odpadu, v očeh nekaterih sokrajanov. Po streznitvi, ki sem jo, hvala bogu, zmogel trajno

Borut Jurca se rad ukvarja z vsem, kar ga v nekem trenutku navdihuje

obdržati, je sledil preporod svojih aktivnosti. Začel sem pisati predvsem članke za časopis. Prijatelj in moj zaupnik Boris Črnilogar me je vzpodbujal k delu in pisanju, pa tudi filmanju in približevanju v družbeno življenje. Vedno mi je govoril: Kar narediš in ti je všeč, je tvoje delo, tvoj ponos, tvoj dosežek. Nikoli ne poslušaj negativna mnenja drugih, saj so ti ljudje v večini primerov nevoščljivi, ker ne znajo ali ne zmorejo narediti tega, kar si naredil ti. Tako je nastala večina proznih in pesniških del in vsa video in foto dela.

Ne glede na čas ali obdobje se rad ukvarjam z vsem, kar me tisti trenutek navdihuje. Ko se mi v glavi zasidra neki projekt se trudim, da ga čim bolje izpeljem. V roke vzamem fotoaparat, video kamero ali računalniško tipkovnico in delam, dokler mi zadani projekt ni všeč.«

Z razstavo in zgodbo je avtor želel ohraniti predvsem nematerialno kulturno dediščino, ki se ohranja iz generacije v generacijo. Skale je dokumentiral in jim pridal še dodatno vrednost: moč osebnega spomina, ki v mislih bralca pričara slikovito predstavo. Naj s citatom iz knjižice *Mladost ob Soči* zaključimo z avtorjevimi besedami: »Še sam ne vem, kdaj me je bilo skakanja z mosta spet strah. Kar naenkrat si nisem več upal na most, na Kabino tudi ne, še skale pod mostom so se mi zdele vedno bolj visoke. Poletja pa tudi vsako leto niso bila taprava in tudi Soča mi je

bila vedno bolj mrzla. V Soči se hladim samo še kak teden, morda dva v avgustu, kadar je vročina neznosna. Spet najraje skočim iz vode v vodo, preplavam Sočo in se ves zadihan usedem na obrežje. Pogled mi uide na Prvi rob, kjer mulci neutrudno skačejo v vodo. Najraje bi odplaval še sam tja na Prvi rob, da bi mlečnozobcem pokazal, kako skače stara garda, vendar se v trenutku zaven svojih že skoraj šestih križev in skoraj sto dvajsetih kilogramov. Mirno zopet zaplavam proti prodnati plaži Pod Milnom, sedem na kamen in čakam, da mi topli sončni žarki posušijo telo. Gledam kopalce na plaži pod senčniki, ki ležijo na mehkih napihljivih blazinah, obdani z hladilnimi torbami, glodajo piščančja pohana bedrca in zraven srkajo hladno pivo. Može sedijo na zložljivih stoli in za zložljivo mizico igrajo karte, veržno kadijo in iz kozarcev kakor, da bi bili v gostilni, srkajo opojno pijačo. Ženske pa svetlikajoče se od vseh zaščitnih maž kričijo na svoje otroke ali vnuke: »Ne na globoko! Pazi rokavčke! Obuj plavalne copate! Ne skači tako z visokega!« Ubogi otroci! Nenaden trušč v reki pritegne mojo pozornost. Nekaj fantov se je spravilo na dekleta in jih neusmiljeno tunkajo na sredini reke. Nasmehnem se samemu sebi, pritrdilno prikimam in si mislim: »No nekaj starega je pa še ostalo.«

V novo odbojgarsko sezono z novo ekipo

Odbojkarji kanalskega Salonita Anhovo se že dobro pripravljajo na novo sezono 2013-14. Pomlajeno in polprofesionalno ekipo bosta v novem letu vodila trener Leon Schilling in njegov pomočnik Rok Knafelc.

Boštjan Simčič, foto: Borut Jurca

Nova ekipa OK Salonit Anhovo

Pred vstopom v novo odbojgarsko sezono je jasno, da se večina moških odbojgarskih prvotilgašev zaradi gospodarske krize usmerja v pocenitev in pomladitev ekip. Zvenečih okrepitev zato tudi pri Salonitu ni, so pa obdržali nekaj nosilcev igre lanske sezone in zraven priključili perspektivne mlade Kanalce. Kadrovske spremembe so v klubu očitne. "Zaradi znižanja proračuna smo se odpovedali precejšnjemu številu igralcev. Začenjamo s polprofesionalno ekipo, ki bo trenirala enkrat dnevno.

Jani Kovačič in **Danijel Koncilja** klub zapuščata in sta odšla v ekipo Posojilnica Dob, ki igra v Ligi prvakov. Pravi prestop v pravem času za njuni karieri, kar nas zelo veseli. **Janko Bregant** odhaja kot drugi korektor v ACH Volley, **Matija Jereb** in **Andraž Paliska** pa še iščeta klub. V klubu ostajajo nosilci igre lanske sezone **Luka Krivec**, **Dane Mijatovič**, **Dejan Čabarkapa**, **Andrej Kovačič** in **Urban Česnik** ter **Matevž Lazar**. V Kanal se vrača Israel Dos Santos. Ekipi smo priključili tri obetavne

Polprofesionana ekipa bo trenirala enkrat dnevno

mladince **Jureta Okrogliča**, **Ireneja Karnela** in **Blaža Marušiča**. V domačem klubu se vrača tudi **Ambrož Sirk**, ki je že nosil dres Salonita. Premišljuje sta se tudi trenerski vlogi, prvi trener bo postal dosedanji pomočnik **Andreja Urnauta** **Leon Schilling**, pomočnik trenerja pa bo **Rok Knafelc**. Oba sta diplomanta Fakultete za šport, mlada strokovnjaka, ki si zaslužita ti vlogi,« je povedal športni direktor OK Salonit Anhovo **Miloš Grilanc**. Za odbojkarje Salonita sta torej dva meseca priprav na novo

sezono. Po nizu prijateljskih tekem se je ekipi pridružil tudi **Dane Mijatovič**, ki je bil odsoten zaradi reprezentančnih tekem.

Medtem ko imata prva in druga ekipa OK Salonit Anhovo - Kanal za seboj že tedne trdega dela, so v septembru s treningi začele tudi mlajše in ostale klubske selekcije. Pod vodstvom trenerke **Mete Okroglič** bosta z vadbo pričeli selekciji Mini in Male odbojke. Treningi bodo potekali trikrat tedensko v ŠD Kanal. Trener starejših dečkov ostaja **Ivan Markič**, ki bo ekipo vodil trikrat tedensko. Poleg Kanala, vadbo odbojke organizirajo še na OŠ Deskle in OŠ Dušana Muniha na Mostu na Soči, kjer bo vadbo vodil legenda kanalske odbojke **Dejan Munih**. Lansko sezono je svoje delo opravila le kadetska ekipa Salonita, z drugim mestom v kadetskem državnem prvenstvu je izboljšala predlansko uvrstitev.

Prva ekipa pa je po porazu z ekipo Astec Triglav sezono zaključila na repu lestvice. Po neuspehi lanski sezoni športni direktor OK Salonit Anhovo Grilanc prizna, da je sistem tekmovanja precej krut: "Dejstvo je, da se na koncu igra končnica in v zadnjih tekmah se odloča o celotnem prvenstvu. S tem sistemom igranja smo dobro seznanjeni. Tudi v prihajajoči sezoni sistem tekmovanja ostaja enak in se bo treba dobro psihološko pripraviti," pravi Grilanc. Cilji kluba v naslednji sezoni ostajajo skromni. Do realizacije pa bo pomembno kako bodo pritisk zdržali mladi novinci in kako uspešno bo delo z novim trenerjem.

"Naš cilj je uvrstitev v modro skupino med najboljših šest ekip. Verjamem, da bo ekipa sprejela nov način vodenja in da se bodo vsi zastavljeni cilji uresničili. Zahvaljujem pa se glavnemu pokrovitelju kluba Salonitu Anhovo. V teh težkih časih za slovensko gradbeništvo ni enostavno nameniti del prejemkov v lokalno okolje. Vesel sem, da nova uprava vidi potencial v tej ekipi in upam, da se bo ta zgodba nadaljevala tudi v naslednjih letih,« še dodaja Grilanc.

Žreb parov letošnjega tekmovanja za pokalni naslov Slovenije je stare in vsem znane nasprotnike določil tudi prvi ekipi Salonita. V prostorih OZS so 9. septembra izžrebali pare tekmovanja za letošnji pokalni naslov Slovenije. V moški konkurenci bodo naslov branili odbojkarji ACH Volley, ki se bodo kot še vsi lanske četrtfinalisti tekmovanju pridružili v osmini finala. Ljubljancani v 1/4 finalu lahko najverjetneje pričakujejo zmagovalca dvoboja med ekipama Panvita Pomgrad in Krke, v 1/2 finalu pa jih bo čakal zmagovalac dvoboja med ekipama Calcit Volleyball in Astec Triglav, Salonit Anhovo se bo v 1/4 finalu najverjetneje pomeril z ekipo Go Volley, v 1/2 finalu pa jih najverjetneje čaka zmagovalac dvoboja med ekipama Lunos Maribor in Šoštanj Topolšica.

Zaključni turnir za odbojkarje bo v petek, 24. in soboto, 25. januarja 2014.

Evropska kadetska podprvakinja v šahu

Mlada šahistka Asja Čebtron je dosedanjim uspehom dodala še srebrno odličje, ki ga je v začetku avgusta priigrala na tekmovanju v avstrijskem mestu Murreck.

Boštjan Simčič, foto: Robert Čebtron

Mlada, a vrhunska šahistka iz Deskel **Asja Čebtron**, članica Šahovskega kluba Tolmin, je od lanskega novembra zelo napredovala. Na primorskih tekmovanjih je bila v skupini deklet do 9 let prva na medobčinskem tekmovanju in na regijskem osnovnošolskem tekmovanju. Na regijskem klubskem tekmovanju primorskih šol v kategoriji si je delila prvo mesto v skupini deklet do 10 let.

Na državnih ravni je dosegla prvo mesto na državnem hitropoteznem tekmovanju osnovnih šol (dekleta do 9 let) in 12. mesto v skupni kategoriji do 12 let. Na mednarodnem novoletnem turnirju v Italiji je v mladinski kategoriji do 9 let (skupaj s fanti) dosegla 1. mesto. Postala je prva mladinska državna prvakinja v reševanju problemskega šaha. Prvenstvo je potekalo letos februarja v Murski Soboti. Prva med dekleti do 16 let je bila tudi na tradicionalnem Hit Open v Novi Gorici ter dosegla normo in osvojila II. šahovsko kategorijo. Asja je bila aktivna tudi poleti, kar potrjuje pravilo, da um mladega šahista nikoli ne počiva. Maja je dosegla 26. mesto na svetovnem šolskem tekmovanju v Grčiji. Junija je na evropskem šolskem tekmovanju v Srbiji osvojila 4. mesto. Omenjenim uspehom je dodala še dva naziva, postala je absolutna zmagovalka primorske in tolminske kadetske lige 2013. Osvojila je tudi naziv evropske kadetske podprvakinje v kategoriji do 9 let. Prejela je srebrno odličje. Tekmovanje je potekalo v mestu Murreck v Avstriji v začetku avgusta. Igrali so 9 kol po švicarskem sistemu za počasni šah. V devetih odigranih partijah je zabeležila samo dva poraza. Prvo mesto je pripadlo madžarski šahistki, tretje pa nemški. Dosežek je nedvomno zgodovinski, tako za mlado šahistko, kot za tolminski klub za katerega trenira. Od februarja letos ima Asja novega trenerja.

Očitno je nastanek tega šahovskega para prava izbira, saj se sledovi napornega dela še kako poznajo. Zavedati se moramo, da je verjetnost, da v šahu osvojiš medaljo na mednarodni ravni, kjer je konkurenca neizprosna, zelo majhna. Morda tudi neponovljiva, vsekakor pa je z leti vse težje.

Asja Čebtron tako postaja vse bolj prepoznavno ime med šahovskimi mojstri. Za šah jo je navdušil oče **Robert Čebtron**, ki je tudi sam zelo dober šahist in Asjin prvi trener. Njena nekdanja trenerka je bila tudi legendarna mednarodna mojstrica **Kiti Grosar**. Družina popolnoma podpira Asjo, saj bo le tako lahko s šahom dosegla kaj več. Vse financirajo sami, saj je sponzorje težko dobiti. Sicer pa jim finančno na pomoč priskočita tudi kanalska občina in šahovski klub Tolmin. Dejstvo pa je, da brez tekmovanj v šahu ni napredka.

Asja Čebtron se vztrajno vzpenja po šahovski lestvici

Malonogometni turnir trojk

V Desklah je 28. in 29. junija potekal malonogometni turnir trojk. Udeležilo se ga je 26 ekip iz različnih krajev.

Tekst in foto: Organizatorji turnirja

Turirirja se je udeležilo 26 ekip

Turnir je bil letos drugič zapovrstjo uspešno izpeljan. V finalu sta se pomerili ekipi Top Gun iz Deskel in Pekara iz Tolmina. Slavila je domača ekipa, tretje mesto je zasedla ekipa Malo boljši iz Šempetra, četrta je bila ekipa Radler iz Nove Gorice. Vreme je bilo naklonjeno, seveda ni manjkalo dobre hrane. Ob zaključku turnirja je sledila zabava v Mladinskem klubu Deskle. Čestitke in pohvale vsem nogometašem, zahvaljujemo pa se tudi vsem, ki ste pripomogli pri organizaciji ter glavnima sponzorjema, Piceriji Špik in Manimont lesena gradnja.

BM ZAVESE

KROMBERK
ul. Vinka Vodopivca 28

- SVETOVANJE
- IZDELAVA
- MONTAŽA
- PRODAJA

VSEH VRST ZAVES, KARNIS IN SENČIL

telefon: 05 333 03 22

URNIK	PON-PET: 09.00-12.00, 13.00-18.00	SOB: 09.00-13.00
-------	---	---------------------

SENČILA

Prijaznost, strokovnost, zanesljivost, kvaliteta, servis in garancija.

- popolna izbira vseh vrst zaves in sistemov za zaves
- barvita in široka ponudba notranjih dekorativnih senčil
- konkurenčne cene in pestrost zunanjih senčil

www.bmzaveses.si

info@bmzaveses.si

Twirlerke poleti ne počivajo

Čeprav se je sezona za Športni twirling klub Deskle uradno zaključila že junija, twirlerke na palico čez poletje niso pozabile.

Tekst in foto: Športni twirling klub Deskle

Za deskljanske twirleke ni počitka

Da se od nje res težko ločijo so pokazale na zaključnem pikniku, kjer so vse skupine pripravile kakšno zabavno točko. Prav posebno točko pa so pripravile članice, ki trenirajo že 10 let. To so **Urška Kralj, Neža Medvešek, Veronika Koncut, Tadeja Kralj, Ana Marinič** in **Špela Križman**.

Takoj po državnem prvenstvu se je odprla možnost sodelovanja na odprtem mednarodnem tekmovanju Združenega kraljestva, ki je v Glasgowu na Škotskem potekalo 15. in 16. junija 2013. Naš klub so tam zastopale štiri članice, ki so se na Škotskem pridružile

18 članski slovenski reprezentanci pod vodstvom selektorja **Saša Koprivnika**. Naše twirlerke so tekmoval v različnih kategorijah, **Ana Kašček** se je v svoji uvrstila na 4. mesto, **Tina Kogoj** na 3., **Tjaša Markočič** na 10., **Kaja Jerončič Skrt** pa na 5. mesto. Tekmovanje je bilo vsekakor zanimiva izkušnja za naše twirlerke, saj je v

primerjavi z ostalimi evropskimi prvenstvi, ki se jih udeležujemo, potekalo v bolj sproščenem duhu, zanimive pa so bile tudi kategorije, ki jih običajno na tekmovanjih ni, na primer twirling z dvema palicama. Na kratkem obisku Združenega kraljestva so si naša dekleta ogledala še Glasgow in London. Twirlerke so si po tem tekmovanju privoščile kratke počitnice, v avgustu pa so jih že čakale tradicionalne poletne priprave. Mlajše skupine so se na novo sezono pripravljale v Izoli od 19. do 22. avgusta. Na pripravah je sodelovalo 23 deklet, ki so skupaj s trenerkami **Tino**

Maffi, Neno Štendler in **Ano Krašček** v prijetnem okolju osvajale nove elemente. Dekleta pravijo, da so bile priprave naporne, a so kljub temu našle čas, da so se zabavale na plaži in fotografirale s slovenskimi zvezdniki. Da so priprave potekale kot po maslu, so poskrbele trenerke in spremljevalke **Tanja Skrt, Tanja Kogoj** in **Tanja Laščak**, ki se jim twirlerke lepo zahvaljujejo. Starejše twirlerke, ki trenirajo pod vodstvom **Suzane Šuligoj** in **Angelike Koncut** so se na priprave vrnile v Tolmin. 30. in 31. avgusta so pilile stare elemente ter osvajale nove, preizkusile pa so se tudi v twirlingu z dvema palicama.

Pestra sezona nastopov se je začela že v maju, ko so naše twirlerke nastopile na Festivalu znanosti v Novi Gorici ter na jubilejnem 10. Muzikfestu, sodelovale pa so tudi pri snemanju promocijskega videa. Junija so nastopile na Festivalu plesa v Piranu. Festival je trajal tri dni, naše twirlerke pa so nastopile v nedeljo, 23. junija s prirejeno točko z državnega prvenstva. 18. avgusta so nastopile na tradicionalnih skokih z mosta v Kanalu, 31. avgusta na prireditvi od 150. obletnici PGD Kanal.

Treningi so se za vse članice začeli že v septembru, saj bo jesen očitno tako pestra z nastopi kot pomlad in poletje. Vsem članicam in njihovim trenerkam želimo uspešno sezono in čim več uspehov!

Športno poletje v Avčah

Člani ŠKTD Avče so se v letošnjem poletju zelo potrudili za pestro in športno obarvano sezono.

Tekst in foto: Erik de Posarelli

Drugi turnir je zaključil poletno sezono odbojke na mivki

Športno sezono so odprli z deseto tradicionalno tekmo "Downhill", ki se je odvijala 20. in 21. aprila

mivki, saj so letos organizirali kar dva turnirja odbojke na mivki. Prvi turnir odbojke na mivki

2013. Potekal je tudi turnir v malem nogometu, kjer je ekipa iz Avč osvojila 2. mesto na domačem terenu, pravo tako se je odvijal tudi turnir v balinanju, ki se je zaključil s 3. mestom ekipe iz Avč v konkurenci šestih ekip. V Avčah je bil organiziran tudi pohod od Avč do Mosta na Soči po levem bregu po kolovozni in pešpoti čez Log. Ljubitelji odbojke iz Avč in okolice pa so bili aktivni tudi na

moških in ženskih dvojic je potekal v mesecu juniju, ki se ga je udeležilo 8 moških in 4 ženske ekipe iz celotne širše goriške okolice. Velika pridobitev za ŠKTD Avče v letošnji sezoni je bila postavitev osvetljave na igrišču za odbojko na mivki, in so turnir izvedli v popoldansko večernem času. Na tem turnirju je šla pri moških zmaga v Idrijo, pri ženskah pa v Novo Gorico.

Drugi turnir kot zaključek poletne sezone odbojke na mivki se je odvijal 1. septembra, ki je bil izključno za mešane pare. Prijavljenih je bilo 7 ekip. Zmago sta si izborila mlada Avčana, **Blaž** in **Polona Marušič**. Seveda poleg medalj in praktičnih nagrad, niso pozabili na perspektivni sestri, **Polono** in **Špelo Marušič**, katerima je ŠKTD Avče kot najboljšima državnima prvakinja v odbojki na mivki med mladinci podelilo simbolično nagrado.

Vse turnirje so spremljali prijetno druženje, dobra hrana in hladna pijača.

Za letos se poletje poslavlja, drugo leto pa nastopimo s še več športnimi dogodki. Se vidimo v Avčah v poletju 2014.

V spomin Cvetki Mrak iz Avč, rojeni Kolenc

Odšla je, ne da bi kljub svojim 86 letom uresničila vse želje, ki so se ji porajale. Mnogo idej bi še lahko obelodanila, a telo je obnemoglo in jo izdalo.

V imenu sorodnikov njena sestra Veronika Jakopič

Živela je v času, ki ni bil rožnat. Obiskovala je italijansko osnovno šolo, ko se je fašizem razkazoval v vsej svoji krutosti. Bistra, kot je bila, je kmalu spoznala poteze sicilijanskega učitelja in poti, ki so vodile v nadvlado fašizma.

Zato ni čudno, da se je že kot šestnajstletnica še pred propadom fašistične Italije priključila aktivistom NOB. Bila je drzna, a posledica tega je bila koncentracijsko taborišče Bergen – Belsen in Ravensbrück. Vrnila se je bolna in posledice internacije so jo spremljale vse življenje.

Zadnje leto je preživela v Domu upokojencev v Novi Gorici, a kljub zdravstvenim težavam, ni životarila. Vzdrževala je svoj inteligenčni nivo. Še vedno je veliko brala, reševala križanke, igrala šah, obiskovala gledališče in spremljala aktualno politiko. Njene umske sposobnosti je niso nikdar izdale. Izpostavim naj jo kot "novinariko", kar je bila njena velika želja, a bolezen ji je vsako leto znova preprečila vpis v šolo. Sodelovala je pri zasnovi prvega povojnega primorskega časopisa Nova Gorica – predhodnika današnjih Primorskih novic,

polnila je časopisne stolpce z zanimivimi aktualnimi dogodki iz cele Primorske in ob izdaji prve številke prejela prestižno nagrado.

Poskušala je ohranjati kulturno dediščino svoje rojstne vasi Avče, zato je v občinskem časopisu Most objavljala zanimivosti iz preteklosti. Obelodanila je tudi dogajanja v Avčah v času NOB – napisala je kroniko Avč – lepo vezano je oddala v Goriški muzej. Življenje v domu ji je ponovno ponudilo možnost za ustvarjanje. Sodelovala je pri osnovanju damskega časopisa Naš časnik. Prav z njeno pomočjo je letos spomladi izšla prva številka. V obeh številkah so bili objavljeni njeni intervjuji in nekaj dni pred smrtjo je opravila še zadnji intervju za 3. številko.

Da ji je pisanje "ležalo", lahko potrdijo vse prijave, prošnje in pritožbe s tehtnimi utemeljitvami, ki jih je pisala mnogim vaščanom in znancem, da so se lahko izvlekli iz težav. Ker se je poglobljala v predpise in zakone, je v tem uspevala.

Cvetka je izstopala iz naše desetčlanske družine po svoji naravni bistrosti, pa tudi po drznosti in trmi.

V spomin Milici Jerončič - Podcelovi (1932-2013)

Presunila nas je žalostna vest, da je v daljni Kanadi to pomlad preminila naša rojakinja Milica Jerončič, Podcelova iz Bukovja.

V imenu rojakov Vera /Kragelj/ Vezovnik

Spominjamo se je predvsem starejši Doblarci, Ročinjci in drugi okoliški prebivalci. V letih narodnoosvobodilnega boja smo bili močno povezani z njenim rodnim domom. Od prvih začetkov partizanstva na območju naše kanalske občine je bil njen dom odprt za aktiviste, borce, ranjence, ki so potrebovali pomoč ali zavetje, in za vse domoljubne dejavnosti tistega časa. Milica je bila del tega dogajanja. Bila je bistro dekle z mnogimi darovi. Čisto majhna je že ubirala tipke po harmoniju, ki ga je izdelal njen oče Mirko, ter igrala preproste ljudske viže. Gostoljubna Podcelova domačija v visokem strmem pobočju nad Doblarcem, pritokom Soče, je danes, na žalost, že ruševina. Steza k Podcelu je vodila v hrib mimo Kolarjev, kjer se vsako leto

poklanjamo spominu na partizanske žrtve „Pod skalco“.

Življenjske okoliščine so vplivale, da se je Milica odpravila v neznani svet in se za dolga desetletja udomačila v Kanadi. Lahko je komunicirala v več tujih jezikih, a najljubši ji je bil materni – slovenski. To potrjuje tudi lično oblikovano pismo, ki ga je pisala Vidi Kragelj Medvešček le nekaj mesecev pred smrtjo. Preseneča predvsem lepa, čista slovenščina, z vsemi potrebnimi pravopisnimi zahtevami.

S hvaležnostjo se spominjamo njenega prijaznega doma, njene mame Maričke in očeta Mirka.

Težko nam je, da ji njeni rojaki ne moremo položiti domačega cvetja na njeno poslednje počivališče. A spomin na Podcelovo domačijo ne bi smel ugasniti.

Zahvala

Dvajsetega avgusta je minilo 25 let, odkar smo v tragični nesreči pri Doblarju izgubili naše najdražje.

Prisrčna zahvala Mladinskemu klubu generacije 87 - 93 in PGD Kanal, ki so organizirali komemoracijo na pokopališču.

Posebno smo hvaležni Miranu Ipavcu za njegova humana dejanja.

V tolažbo nam je, da niste pozabili!

Svojci

Kanal, 26. avgust 2013

OKTOBER

4.10.2013, ob 20.30	»Kogojevi dnevi« Slovenski oktet-koncert	Cerkev Marijinega Vnebovzetja v Kanalu	PD Soča Kanal
5.10.2013, ob 8.00	Pohod miru	Start: Kanal	DU Kanal
5.10.2013	Srečanje planincev na Ježi	PD Kanal	
6.10.2013, ob 14.00	Jesenski pohod	Zaselki	TD Kal nad Kanalom
12.10.2013, med 8.00 in 12.00	Tržni dan+delavnica	Tržnica Kanal	Občina Kanal ob Soči
13.10.2013	Praznik kostanja Lig	Lig	TD »Kolovrate« Lig
13.10.2013, ob 15.00	»Kogojevi dnevi« Trobilni kvintet Hrvaškega narodnega gledališča iz Reke- koncert	Slovenska Benečija-Bardo	PD Soča Kanal
14.10.2013, ob 20.15	»Kogojevi dnevi« Slovenski komorni zbor- večer posvečen skladatelju Štefanu Mauriju, dirigentka: Martina Batič	Kulturni dom Nova Gorica	PD Soča Kanal
15.10.2013, ob 18.30	Keramika je ženskega spola-tematska razstava	Galerija Rika Debenjaka Kanal	PD Soča Kanal
18.10.2013, ob 18.30	»Kogojevi dnevi« Odprtje pregledne razstave Pavla Medveščka	Galerija Rika Debenjaka Kanal	PD Soča Kanal
19.10.2013, ob 8.00	Pohod na Vodice	Deskle-Vodice	Društvo tabornikov Rod odporne želve
25.10.2013, ob 20.30	»Kogojevi dnevi« Avtorski večer skladatelja Milka Lazarja, A. Meljnikov- violin in M. Lazar- čembalo	Slovenska glasbena matica Trst	PD Soča Kanal
25.10.2013, ob 16.00	Kostanjev piknik	Taborniški prostor Gorenje Deskle	Društvo tabornikov Rod odporne želve
26.10.2013, med 8.00 in 12.00	Tržni dan+delavnica	Tržnica Kanal	Občina Kanal ob Soči
27.10.2013, ob 11.00	12. Spominski pohod na Globočak	Start: pred KS Kambreško	TR društvo Globočak
31.10.2013, ob 14.00	Komemoracija ob Dnevu spomina na mrtve	Kanal – kostnica	KO ZZB NOB Kanal
Oktober	Zimski abonma	Večnamenski prostor OŠ Kanal	GD Kontrada

NOVEMBER

9.11.2013, ob 19.00	Martinovanje	Dom KS Avče	KS Avče
9.11.2013	Tržni dan	Tržnica Kanal	Občina Kanal ob Soči
16.11.2013, ob 8.30	Turnir v pikadu	Večnamenski prostor DU Kanal	DU Kanal
23.11.2013, ob 11.00	Proslava v počastitev ustanovnega zbora OF za kanalsko območje I. 1941	Kambreško – Dom veteranov vojne za Slovenijo	KO ZZB NOB Kanal
30.11.2013	Tržni dan+delavnica	Tržnica Kanal	Občina Kanal ob Soči
November	Zimski abonma	Večnamenski prostor OŠ Kanal	GD Kontrada
November	Lov in srečanje s pobratenimi lovskimi družinami	Anhovo	Lovska družina Anhovo

DECEMBER

14.12.2013	Tržni dan	Tržnica Kanal	Občina Kanal ob soči
20.12.2013, ob 19.00	Nočni pohod ob Soči	Solkan-Plave	Društvo tabornikov Rod odporne želve
26.12.2013, ob 14.00	Pohod na Jelenk z baklami	Start: Športni park Morsko	ŠD Morsko
26.12.2013	Štefanovo v Levpi	Večnamenski objekt Levpa	ŠKTD Levpa
26.12.2013	Žegnanje konj	Levpa	Konjeniško društvo Korada
27.12.2013, ob 17.00	Novoletno srečanje krajanov	Občinski trg v Kanalu	TD Kanal
27.12.2013	Mednarodni turnir mala odbojka	Športna dvorana v Kanalu	OK Neptun Kanal
28.12.2013	Tržni dan	Tržnica Kanal	Občina Kanal ob Soči
December	Zimski abonma	Večnamenski prostor OŠ Kanal	GD Kontrada
December	Srečanje in lov slov. lovč	Anhovo	LD Anhovo
December	Koncert ob dnevu samostojnosti in enotnosti	Kulturni dom Deskle	Občina Kanal ob Soči
December	Božično-novoletno rajanje	Telovadnica OŠ Deskle	Športni twirling klub Deskle

Glasba

Glasbo poslušaj vsak dan,
ko si vesel in razigran.
Spremlja te ob vsaki priložnosti,
ko te kaj razveseli
ali pa razžalosti.
Stanuje v tvojem srcu
in se ne odseli,
ampak ti igra vse tvoje žive dni.
Lahko jo igraš na klavir,
kitaro, saksofon...
in še na
flavto in ksilofon.

Andreja Seljak, 6.a

Smeš

Vsi ljudje čustva imamo,
a le eno je vsem dano.
To je smeš poln lepih trenutkov
in dobrih občutkov.
V smešu »uživaš« in se veseliš,
a v joku ves svet zaledeniš.
Jok prinaša slabo vest nam,
zato se ti zdi,
kot da si na svetu sam.
Smeš zmeraj okoli nas je,
spremlja nas,
vodi nas,
in ko nas jok dohiti,
proti njemu se za nas bori.

Maja Laščak, 6.a

Poletje

Pomlad prišla je v našo vas
in razveselila je vse nas.
Ptički z njo so prileteli,
da s petjem bi nas ogreli.
Zvončki, trobentice,
vijolice in marjetice
zdaj krasijo naša polja,
da je dobra naša volja.
Za pomladjo poletje bo prišlo,
oh, kako bo šele takrat lepo.
Mi počitnice bomo imeli,
vsi otroci pa bomo tega veseli.

Manca Velišček, 6.a

UREDNIŠKI ODBOR IN POŠILJANJE PRISPEVKOV

Energijski nasveti na vašem e-bralniku, tablici in pametnem telefonu

Matjaž Lesjak

Ko smo doma, na poti z javnim prevozom ali uživamo na dopustu, si želimo kaj prebrati na naših mobilnih napravah. Z branjem spletnih virov prihranimo pri porabi papirja in s tem povezanim ogljikovim odtisom. Toda hitra internetna povezava nam ni dostopna povsod.

Zato je MojaObcina.si pripravila e-priročnik, katerega lahko shranite na vašo priljubljeno mobilno napravo in berete povsod. Priročnik obsega prispevke s področja učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije. V njem boste našli prispevke o ogrevanju, sončni in vetrni energiji, razsvetljavi, energetske sanaciji ter reciklaži.

Na koncu pa boste našli še zanimivosti, nasvete in energetske projekte mladih. Prispevke so objavile aktivne skupnosti na lokalnih občinskih portalih Moja Občina.

Priročnik Energijski je **brezplačen** in na voljo v epub (e-bralniki, tablični računalniki in mobilni telefoni) in pdf formatih. Prenesete ga lahko s portala MojaObcina.si.

NAVODILA ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV:

Članke za Most pošljite na e-naslova: lea.sirok@gmail.com in mostkanal@gmail.com

ali po pošti na naslov:

TIC Kanal, Pionirska 2, 5213 Kanal, s pripisom: **ZA MOST**.

- **Teksti in fotografije** morajo biti **opremljeni z imenom avtorja**.
- **Tekst** je lahko v formatu Microsoft Office s končnico **.doc** ali Open Office s končnico **.odt**.
- **Fotografije** naj bodo v formatu **.JPG**, **primerno velike resolucije in brez logotipa**, sicer niso ustrezne za tisk.
- Če jih pošiljate v digitalni obliki, nam **tekst in fotografije** pošljite v **dveh ločenih priponkah**.
- Da bi bila spletna stran Mosta čim bolj aktualna, nam prispevke pošljite čim prej. Nikakor ni potrebno čakati na poziv o zbiranju prispevkov. Vse, kar je objavljeno na spletni strani Mosta, praviloma objavimo tudi v tiskani izdaji, ki pa seveda izide šele konec vsakega četrtertletja.
- Na spletni strani lahko preko strani youtube (www.youtube.com) objavite tudi **video zapise**.
- Če bi prispevke radi sami objavljali na spletu, nam to sporočite.
- Spletni Most: <http://www.mojaobcina.si/kanal-ob-soci/>.

POPRAVEK

V Mostu številka 38, ki je izšel junija 2013, smo na 34. strani napačno zapisali ime avtorice prispevka "Revija pevskih zborov in vokalnih skupin". Prispevka ni napisala Vanda Colja, temveč Vanja Cotič, predsednica Turističnega društva Kanal.

"Srečno pot" ultramaratonki na dobrodelnem Objemu Sloveniji

Ultramaratonka Sonja Leskovar, ki ima korenine v kanalski občini, se je 12. septembra odpravila na dobrodelni ultramaraton po Sloveniji. V desetih dneh je do 21. septembra pretekla okrog 700 kilometrov. Ob prihodu iz Nove Gorice v Kanal so ji srečno pot voščili najmlajši kanalski šolarji iz 1., 2. in 3. razreda. Srečanje je bilo res pristrčno, so nam povedali na šoli, tekačica pa je bila vidno presenečena.... Dobrodelni maraton "Objem Sloveniji" je organiziralo Medobčinsko društvo Zveze prijateljev mladine. Tudi vi lahko pomagate: Pošljite SMS z besedo OBJEM1 na 1919 in podarite 1€. Preko TTR za večje donacije Zvezi Prijateljev Mladine pa je naslov: Medobčinsko društvo prijateljev mladine za Goriško, Bazoviška ulica 4, Nova Gorica, telefon: 05/333 4680 05/333 4680, namen: OBJEM1, TRR: 04750 0000 822514.

Lea Širok, foto: OŠ Kanal

+ Plus

- Minus

Otroci iz kanalskega vrta so se v lepem septembrskem dopoldnevu (seveda v spremstvu vzgojiteljic) odpravili na ekskurzijo po Kanalu. Spoznavali so svoj kraj, poimenovanja ulic, kulturne in naravne znamenitosti. Pri tem so se sproti učili tudi prometnih pravil za pešce. Glede na zadovoljne obraze lahko sklepamo, da je bil izlet po domačem kraju zabaven in koristen.

Tekst in foto: Lea Širok

Divje odlagališče se nahaja 600m nad vodnim zajetjem v Prelesju, ob občinski cesti št. 2014. Neznanci so sem odvrgli dele avtomobilov, nekaj plastičnih ročkov za gorivo oziroma mazivo ter dva plastična 50-litrska sode z odpadnim jedilnim oljem v katerih so prisotna lanena semena. Sicer pa je na območju kanalske občine, kakor je razvidno iz Registra divjih odlagališč projekta Očistimo Slovenijo, še veliko divjih odlagališč. Tudi z nevarnimi odpadki.

Tekst in foto: Erik de Posarelli